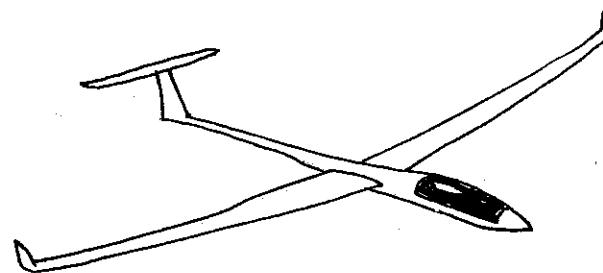

<http://savoir-sans-frontieres.com>

La ce se referă ei exact prin termenul "pompe" ?

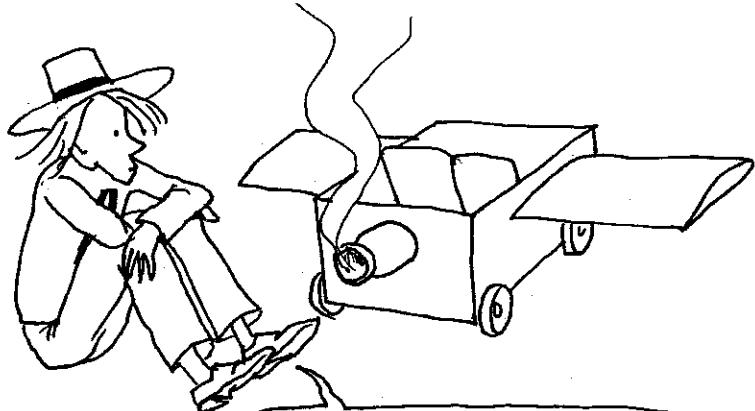

Jean-Pierre Petit

MECAZBOR
Despre mecanica zborului.

Traducere : Cornelia Macovei

ZBORUL PLANAT

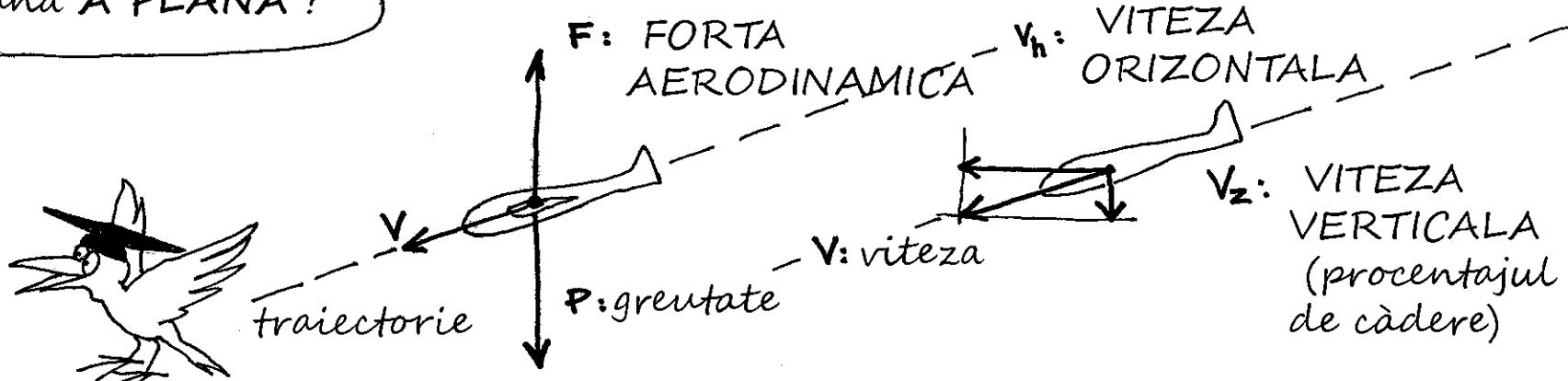
propulsia prin preiune e lucru complicat totusi, poluant etc. Pînă găseșc un alt sistem de motorizare, cum ar putea să mă tin în aer?

forta de gravitate? Dar acesta nu este un MOTOR? Cînd arunc o pietricică, ea cade, asta-i tot. Nu putem numi aceasta zbor.

nu esti obligat să cazi ca o piatră. PLANÎND, poti coborî în voie.

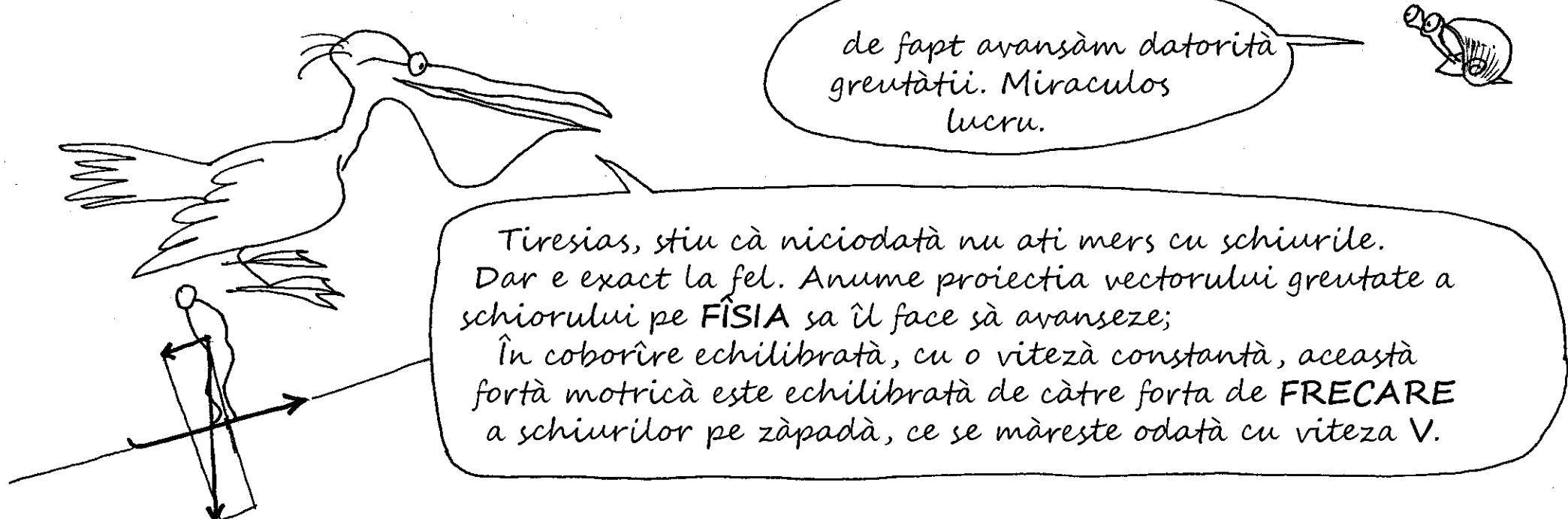
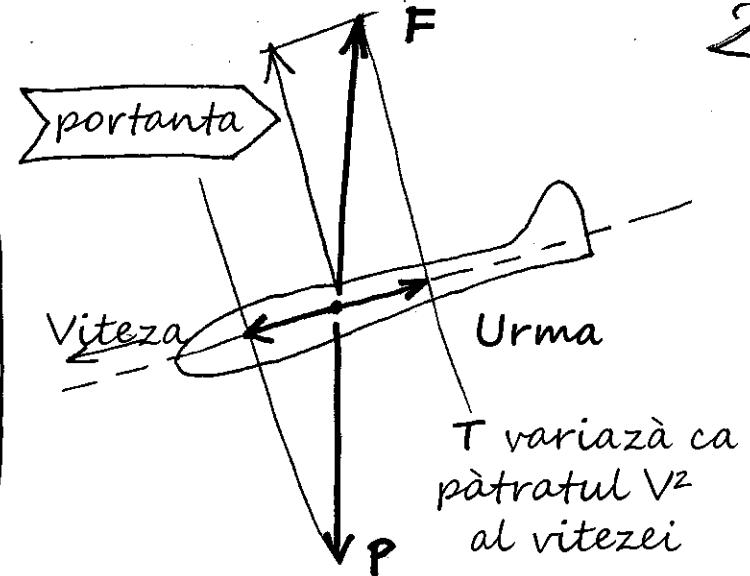

cu ajutorul ARIPIILOR, e posibil, dacă ne deplasăm cu o viteză V , de a crea o FORTA AERODINAMICA F proporțională păratului V^2 al acestei viteze

dacă înțeleg corect desenul tău, greutatea P e direct proporțională forței F . Dar cum oare e posibil acest lucru?

Judecă: desenul corespunde unui **ZBOR STABILIZAT**, cu o viteză V constantă, ce corespunde unui **UNGHI DE COBORIRE α** (*)
Miscarea **PLANORULUI** tău e însotită de o forță de **URMA**, ce echilibrează compozanta propulsivă a **GREUTATII**.

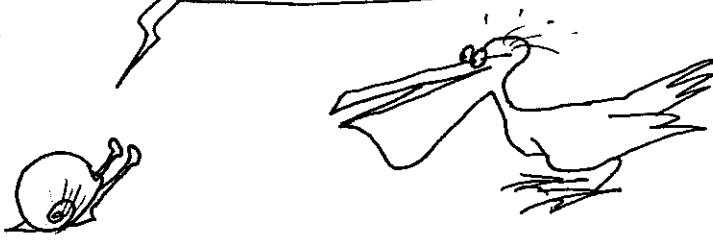

de fapt avansăm datorită greutății. Miraculos lucru.

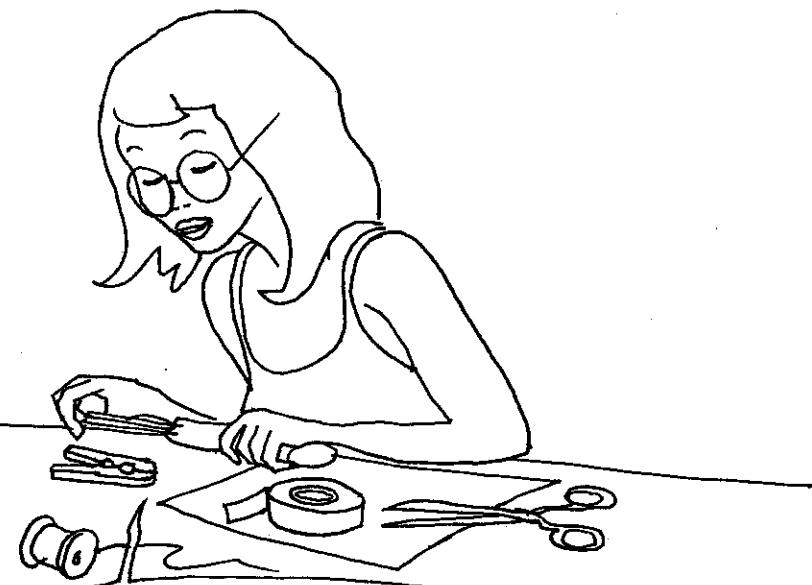
Tiresias, stiu că niciodată nu ati mers cu schiurile.
Dar e exact la fel. Anume proiecția vectorului greutate a schiorului pe **FISIA** sa îl face să avanseze;
În coborîre echilibrată, cu o viteză constantă, această forță motrică este echilibrată de către forța de **FRECARE** a schiurilor pe zăpadă, ce se măreste odată cu viteza V .

(*) pe care anglo-saxonii îl numesc **GLIDER** sau "alunecător"

Nici D-voastră, Leon,
nu ati mers cu schiurile
nicioată?

priveste, Anselm, vim construi o masină
zburătoare foarte simplă - din hîrtie, fîsie lipi-
toare, spaghetti și o clesătă pentru rufe

si o bobină cu ată

Lipici Spaghetti

margini de
atac

ligaturi

bara de
sprijin

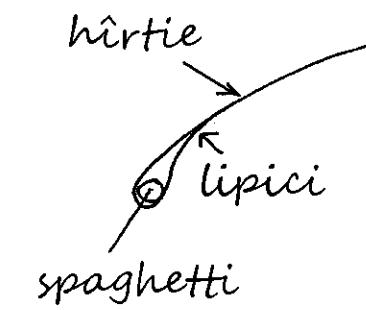
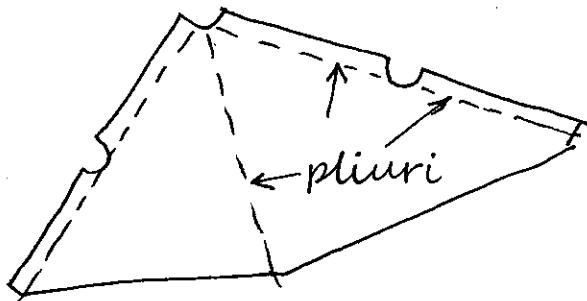
transversală

lucruri de femeie ...

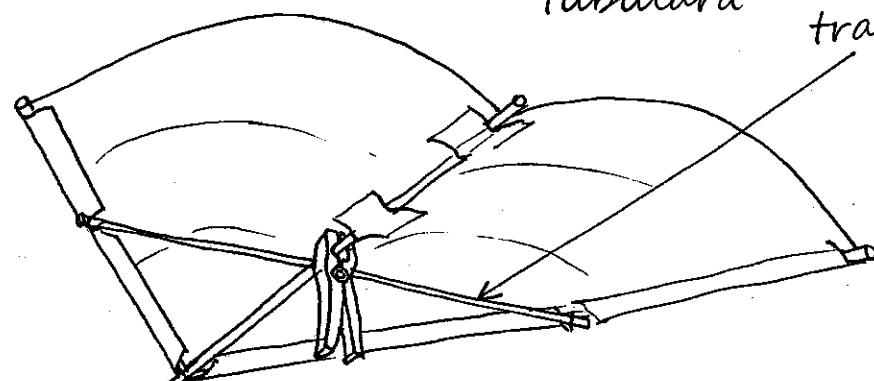
formă în plan

Creăm această structură din spa-
ghetti asamblate cu ajutorul lipiciu-
lui și a nodurilor atei

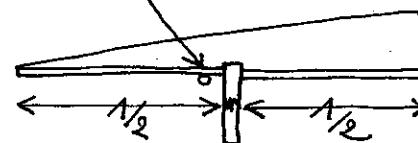

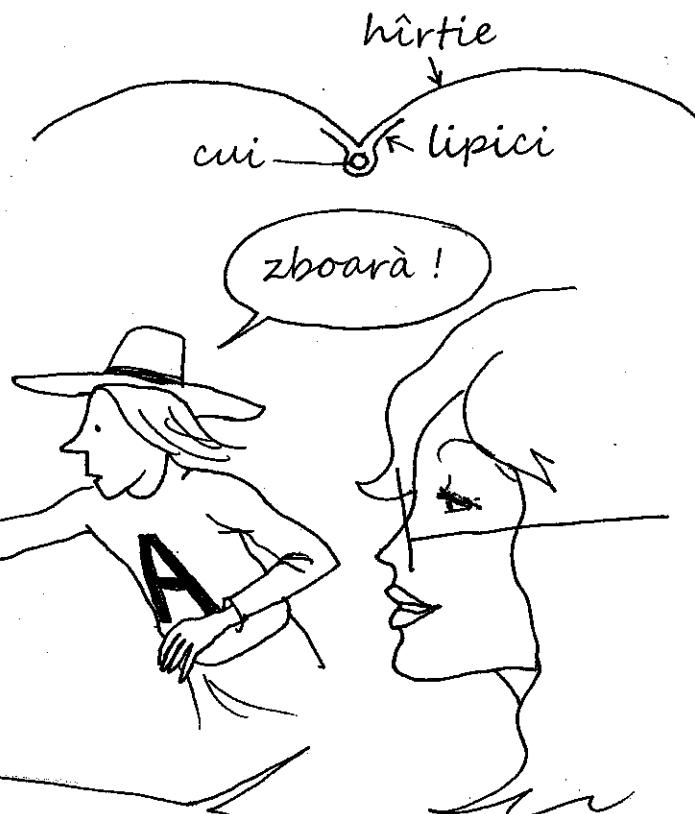
asamblarea "acoperisului" pe structura tubulară

transversala

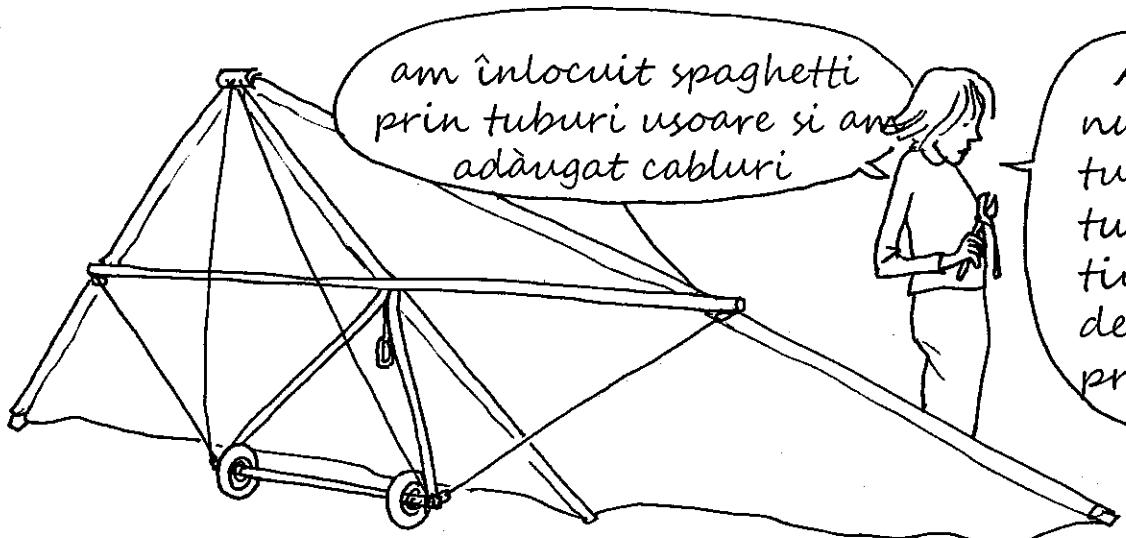

cestuta de rufe

îi reglezii CENTRAREA, avansînd sau retragînd cestuta de rufe

DELTAPLAN

am înlocuit spaghetti
prin tuburi usoare și am
adăugat cabluri

Asa cum această inventie zboară,
nu-mi rămîne decît să înlocuiesc cles-
tuta de rufe. Am construit o structură
tubulară cu un TRAPEZ, pe care-l voi
tine cu ambele mâini. Astfel voi putea
deplasa centul de echilibru, adică pro-
pria mea greutate înainte, înapoi, la
dreapta, la stînga - cum doresc

poate că ar fi mai bine să așteptăm
ca ... Sofi să-si spună părerea ?

Dumnezeule, el e capabil să
încerce această grozavie

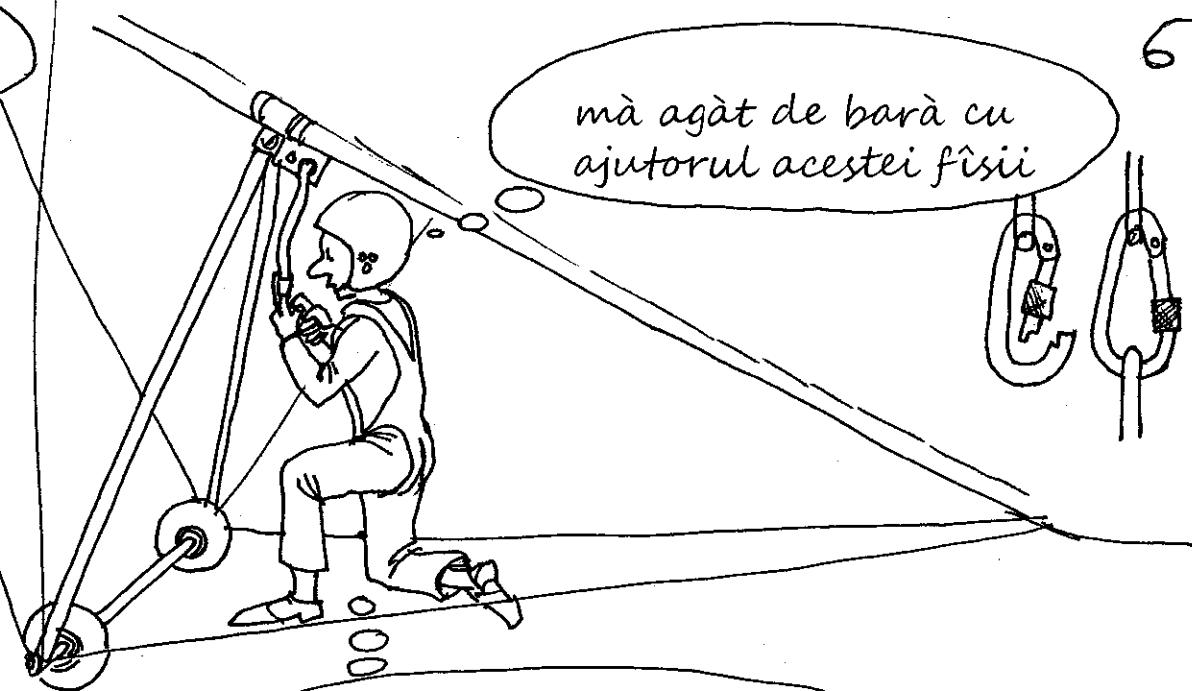
bietul băiat ...

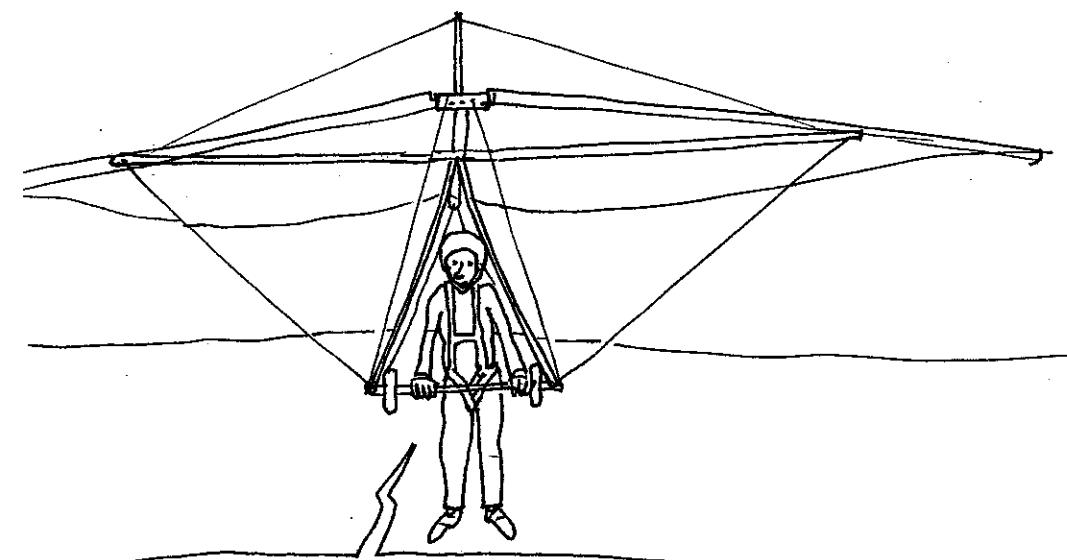

care e problema ?
e la fel ca si cu spaghetti si
clestuta de rufe

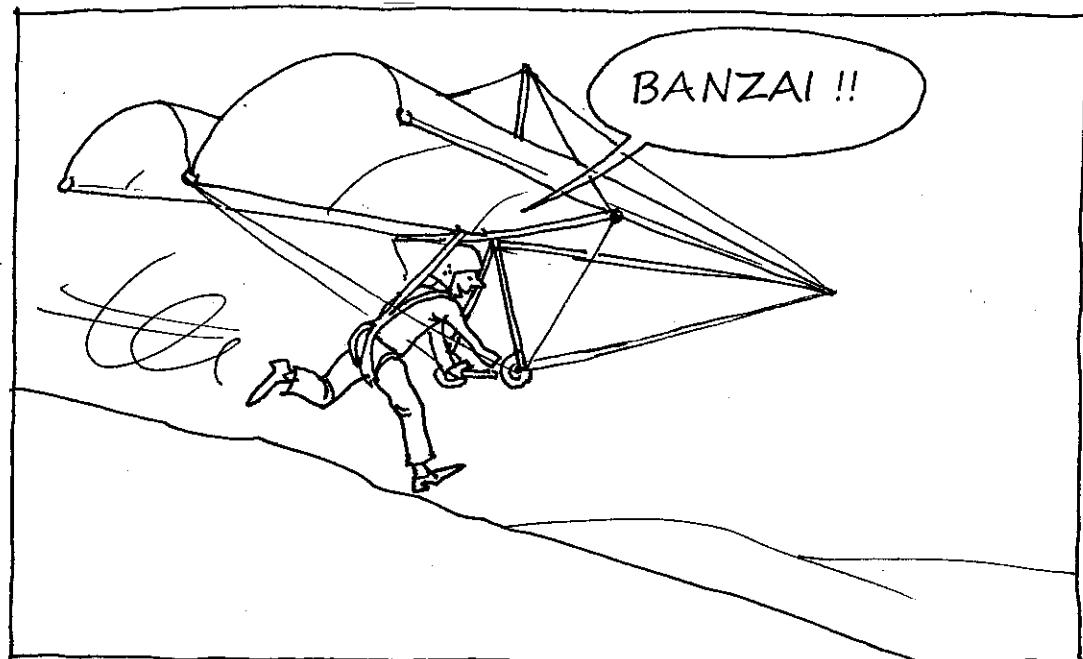
numai ca clestuta
sunt eu

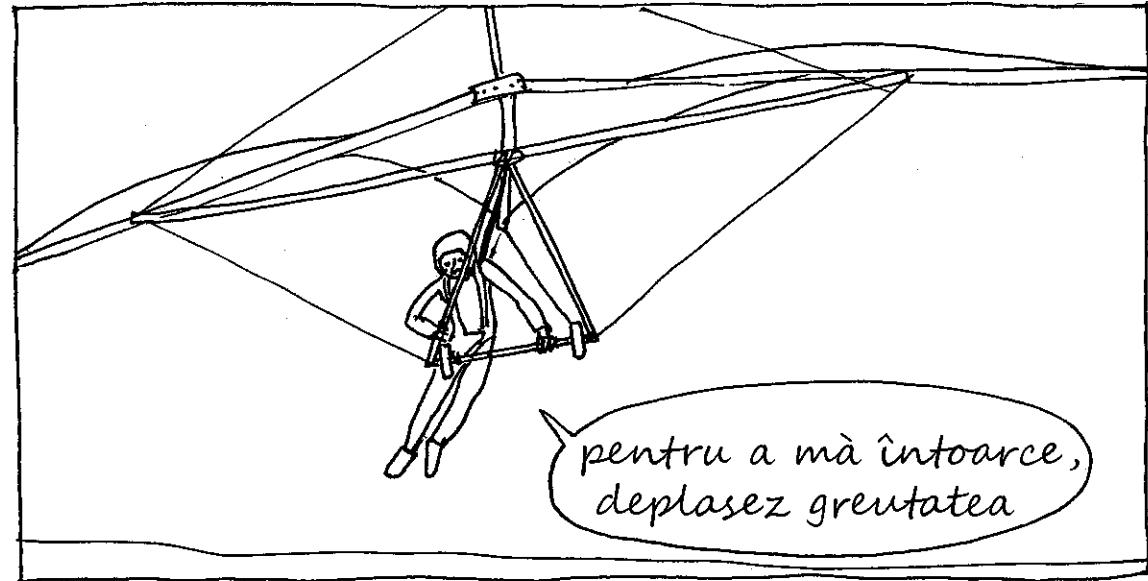
mă agăt de bară cu
ajutorul acestei fisi

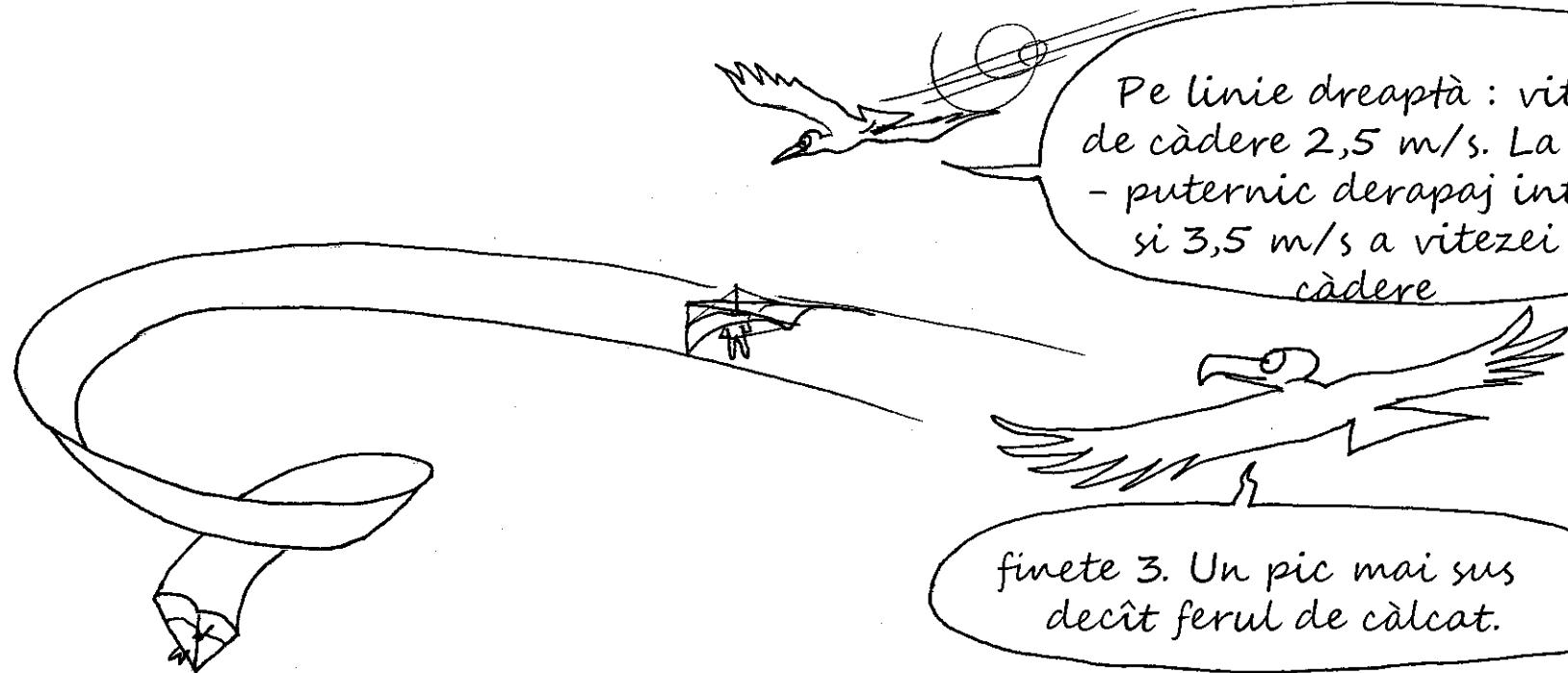
acest debut pare simpatic, nu-mi
rămâne decât să încerc

se primeste !!!

7

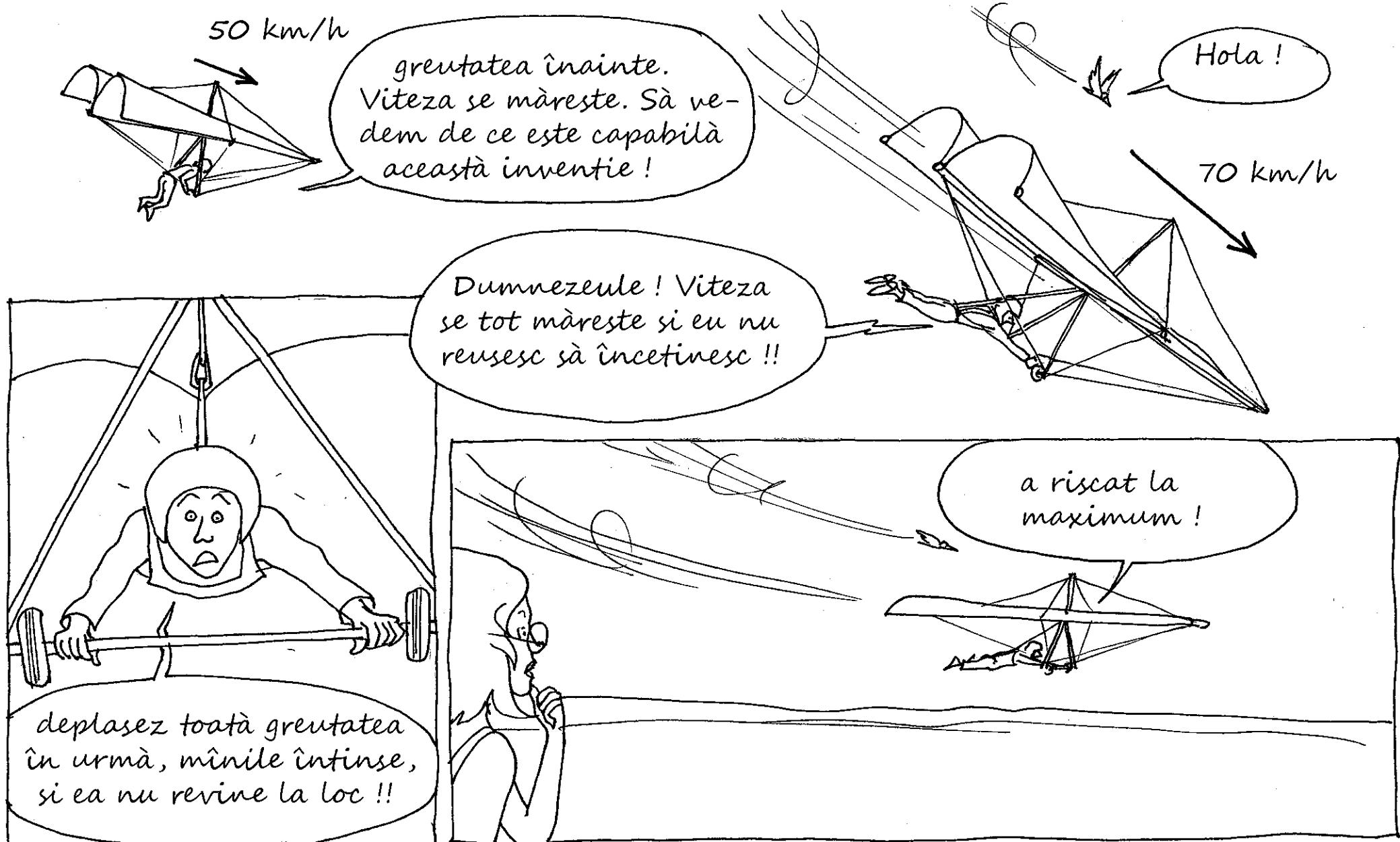

Pe linie dreaptă : viteza de cădere 2,5 m/s. La cotitură - puternic derapaj interior și 3,5 m/s a vitezei de cădere

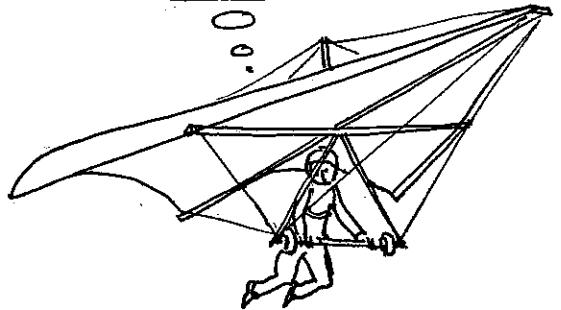
finete 3. Un pic mai sus decât ferul de călcat.

AUTOSTABILITATE

8

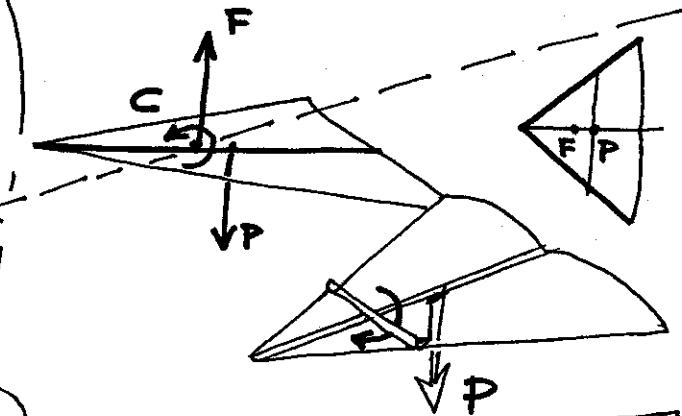
a urca pentru a micsora viteza

Sofi, de ce nu mai
puteam îndrepta
masina?

Anselm, aminteste-ti de prima parte a acestui album.
Nu e posibil de a obtine PORTANTA decit cu pretul unui
CUPLU DE COBORIRE C. E la fel cu ARIPA ta DELTA.
Anume greutatea ta P, in timpul zborului, echilibreaza
cuplul de coborire. Tu esti agatat de mijlocul chilei tale,
adică in urma FOCARULUI aripii tale, care, intr-o
aripa delta, este la 40% din PROFILUL sau. (*)

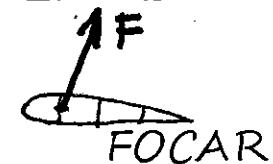
↔ cuplu de coborire C

si eu care credeam ...

trecerea greutății P
în spate crează un
cuplu de rapel ce se
opune cuplului de
coborire de origine
aerodinamică

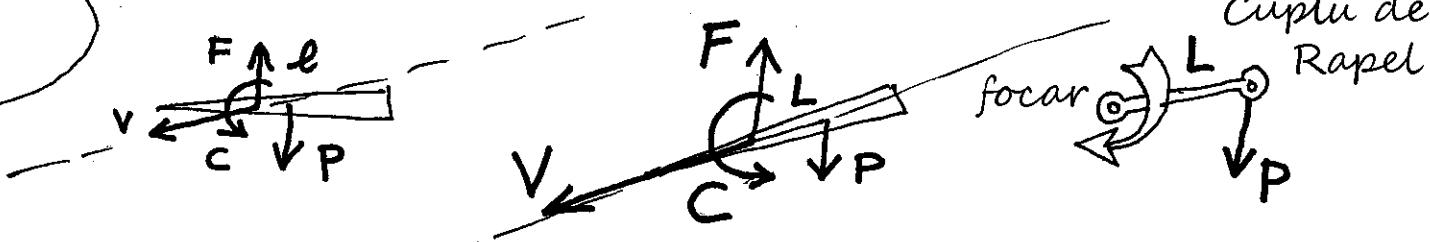

(*)

Intr-o aripă DREAPTA, forta aerodinamică F se exercează
la 25% din profil

bentea

dar de ce masina mea
refuza să se îndrepte?

Chibzuieste: cuplul de rapel, ce se datorează pasajului greutății tale este $P \cdot L$. El echilibrează cuplul de coborîre C care, ca și toate elementele aerodinamice: PORTANTA, URMA, a căror sumă constituie FORTA AERODINAMICA F (*) ce se exercează în FOCARUL aripiei variază ca și patratul V^2 vitezei. Cu Deltaplanul tău, dacă cobori și îți măresti viteza, vei atribui cuplului de coborîre C , ce variază și el de asemenea ca V^2 , o valoare pe care nu o vei mai putea contracara cu CUPLUL tău DE URCARE $P \cdot L$. (**)

Anselm era cît pe ce să iasă din DOMENIUL său DE ZBOR
și masina sa să devină IMPILOTABILA!

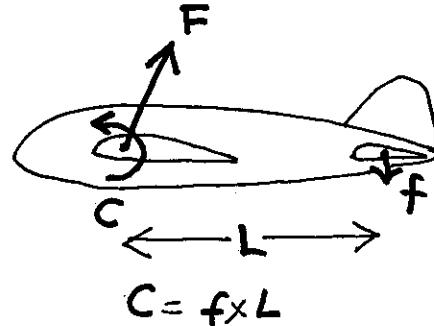
dar e teribil! Si care e solutia?

*) În manuale se numește REZULTANTA FORTELOR AERODINAMICA, indicată prin R

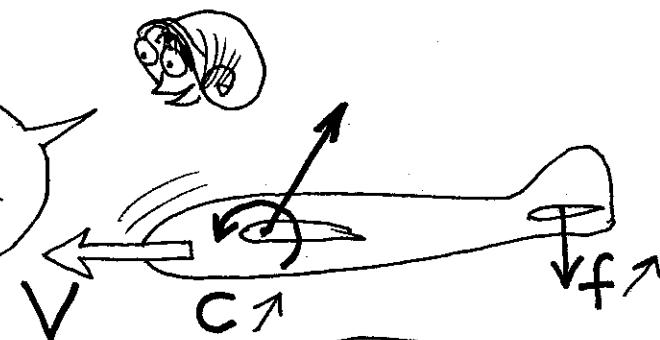
**) Necunoasterea acestui fenomen fu cauza a numeroase accidente mortale în anii '70

La o problemă aerodinamică trebuie de găsit o soluție aerodinamică. Anume aceasta i-a sugerat Sofi lui Anselm în prima parte a acestei lucrări cu **AMPENAJUL**.

un ampenaj orizontal cu o portantă putin negativă echilibrează usor cuplul de coborîre al aripiei, datorită bratului larg al pîrghiei, constituit de către fuzelaj.

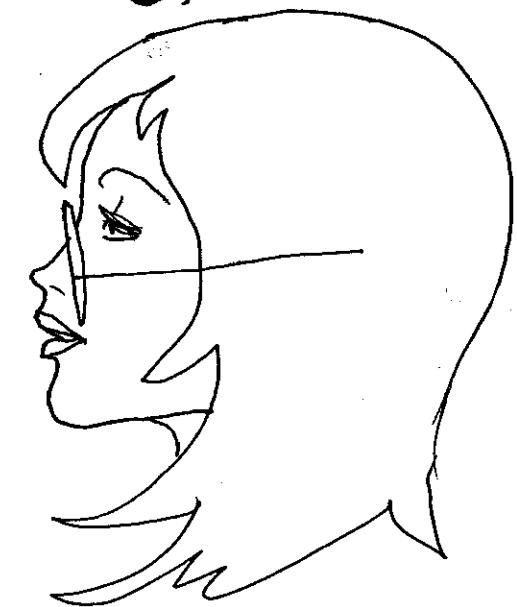
Acest sistem este printre altele **AUTOSTABIL**. Dacă viteza se măreste, aparatul tende să basculeze înainte, din cauza măririi cuplului de coborîre C , ce variază ca V^2 . Dar acest fapt e imediat compensat de către mărirea **DEPORTANTEI** f .

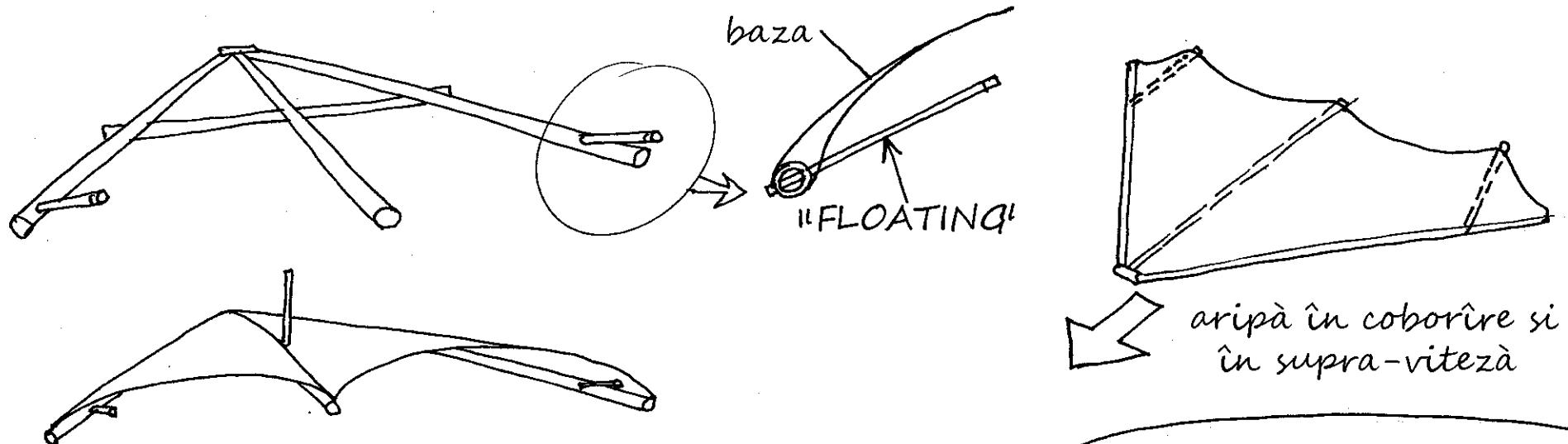

Deci eu nu am decît să instalez un ampenaj pe Deltaplanul meu?

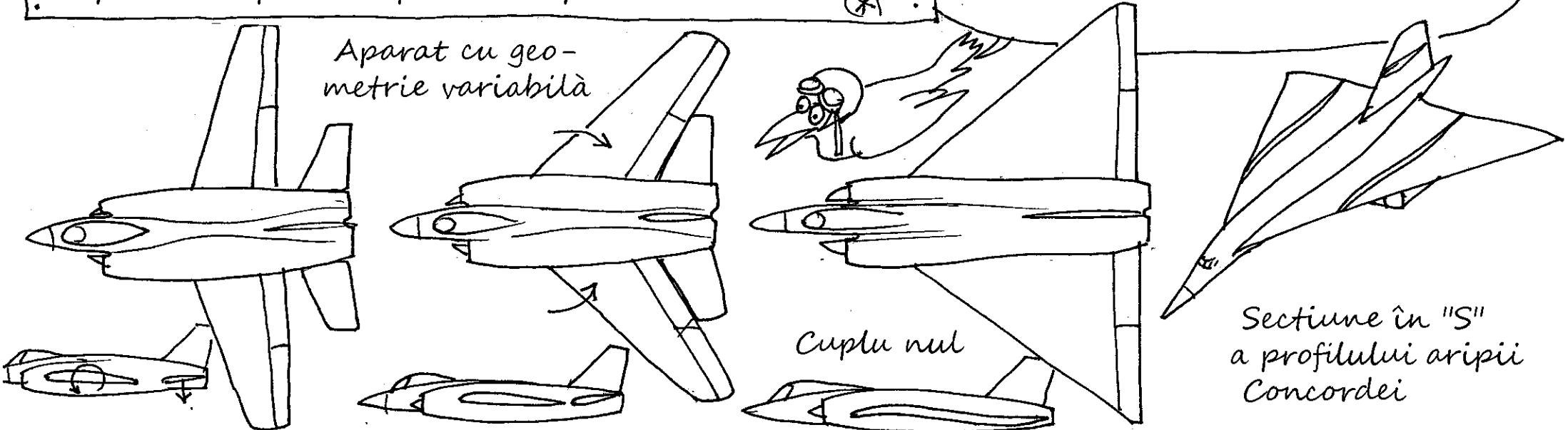
ai putea face și asa. Dar există ceva mai simplu pentru a-ti asigura securitatea.

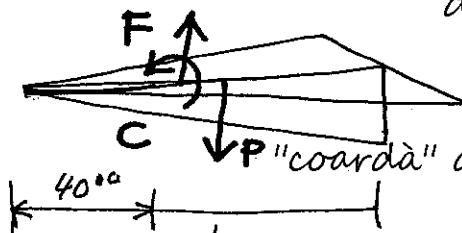

aceste dispozitive, numite "FLOATINGS" nu ating baza în zbor normal, dar în caz de supra-viteză și de coborîri periculoase ei mentin ridicată partea din spate a aripiei și impun îndreptarea automată. (*)

Pentru aparatele cu aripi delta rigide - le facem să fie autostabile (zbor cu cuplu de coborîre nul) "incorporînd ampenajul în aripă și atribuind profilului său o formă în "S".

O săgeată clasică din hîrtie zboară ca un deltaplan. Centrul de greutate de aflare bineînțeles la mijloc, în timp ce FOCARUL e la 40% de la COARDA, din profil. Cuplul de rapel, ce se datorează greutății, compensează cuplul de coborîre, legat de portantă. În coborîre pronuntată ea nu îndreaptă avionul.

Putem trece la un profil autostabil, îndoind puțin nasul și ridicînd (puțin de asemenea) partea din spate.

Îi atribuim astfel săgeții un profil în S, ce îi permite printre altele să zboare mai încet.

Din partea Directiei

cotitură cu o rată
de cădere
neschimbată
(2,5 m/s)

Dar mașina ta păstrează un defect important. Pentru a coti, trebuie să-ți deplasezi greutatea spre interiorul virajului și cea din urmă se supune unei ALUNECARI INTERIOARE.
RATA DE CADERE trece la 3,5 m/s.

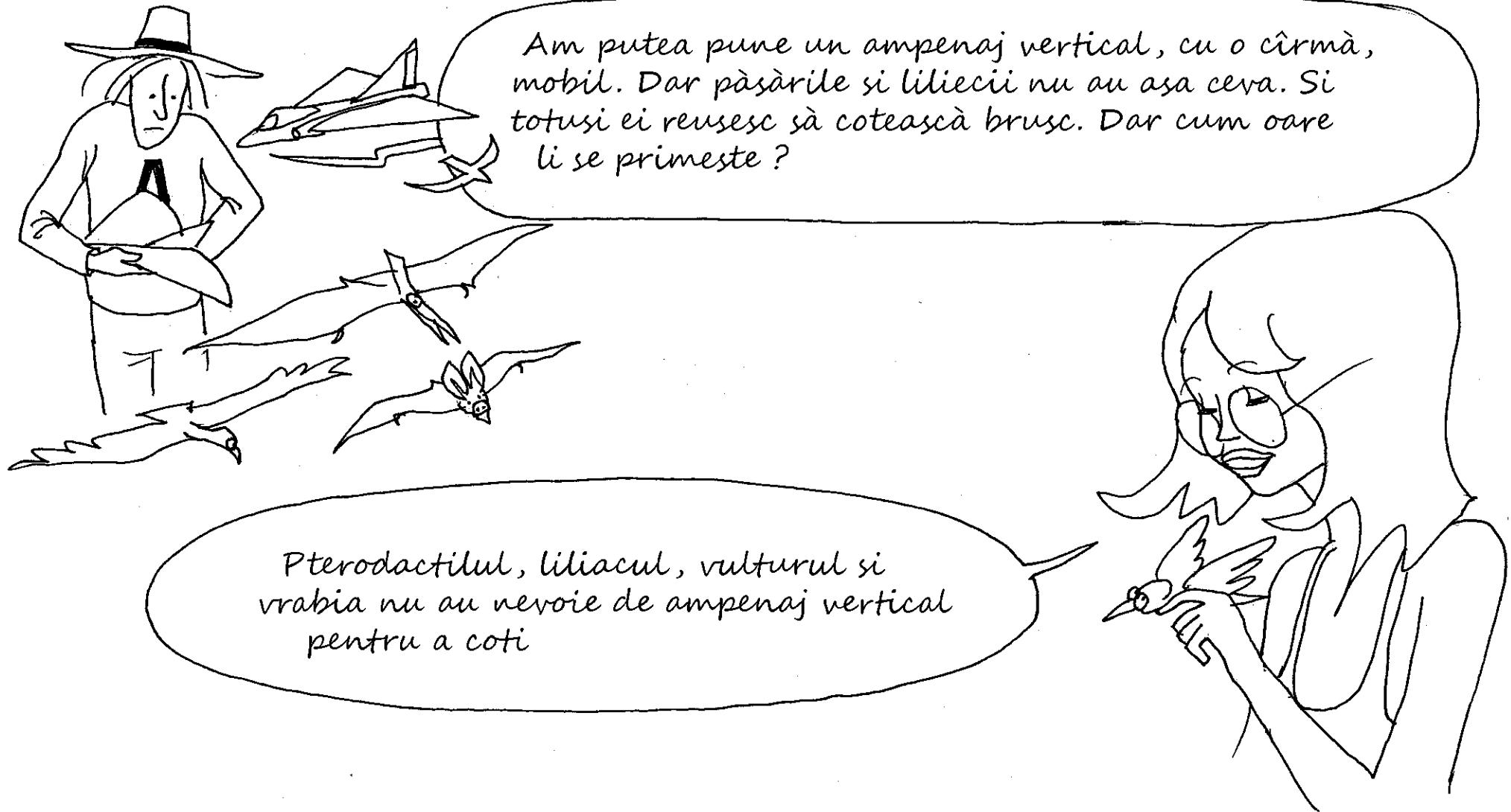
viraj ce
alunecă
rata de
cădere
3,5 m/s

(*) Aceste simple dispozitive par să fie imediat foarte eficace

ÎN CE MOD COTESC PASARILE ?

14

Întinzînd o aripă și îndoind cealaltă, avem 2 efecte: Suprafetele aripilor se modifică. Marginea de cădere a aripii în extensie coboară. Fenomen invers pentru aripa ce se îndoieie.

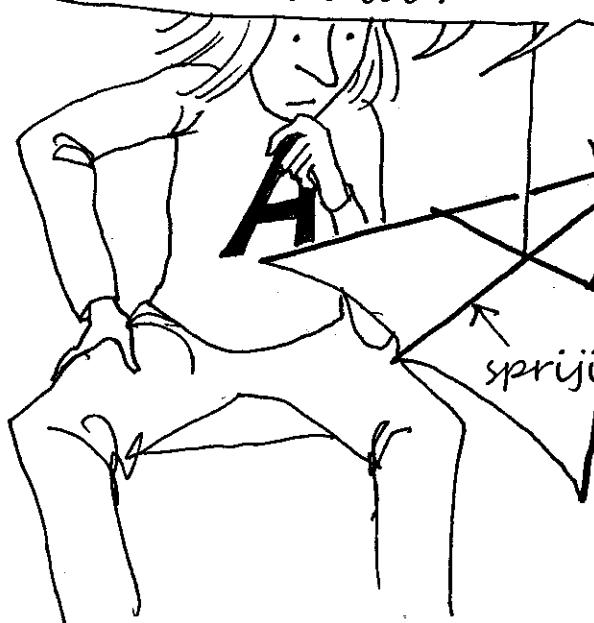
Pterodactil privit din spate,
zburînd pe linie dreaptă

nimeni la dreapta ...

securitate

Frumos, dar cum e posibil de a întinde
o aripă, îndoind-o pe cealaltă, măcar putin
de tot?

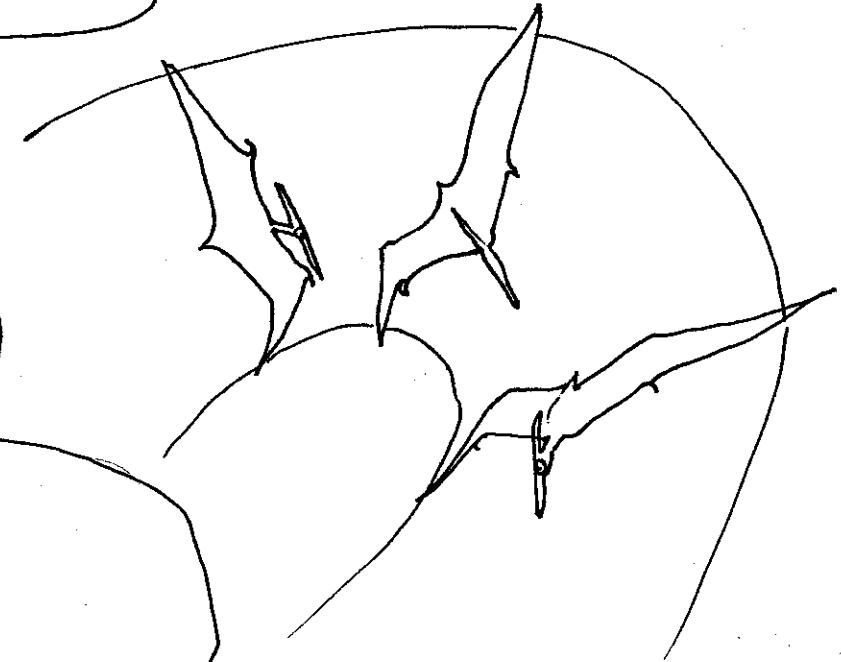
unghi de
atac

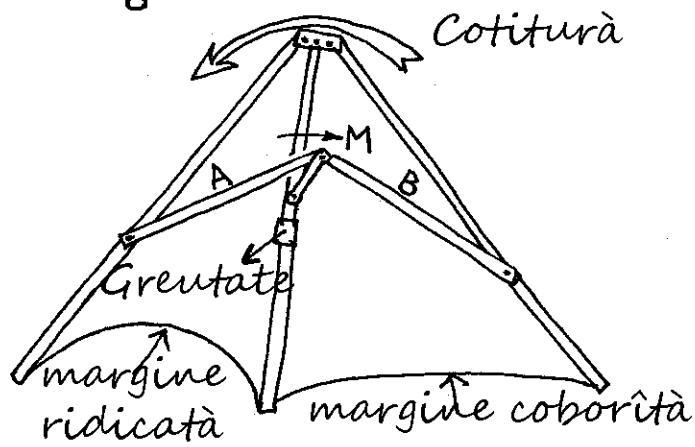
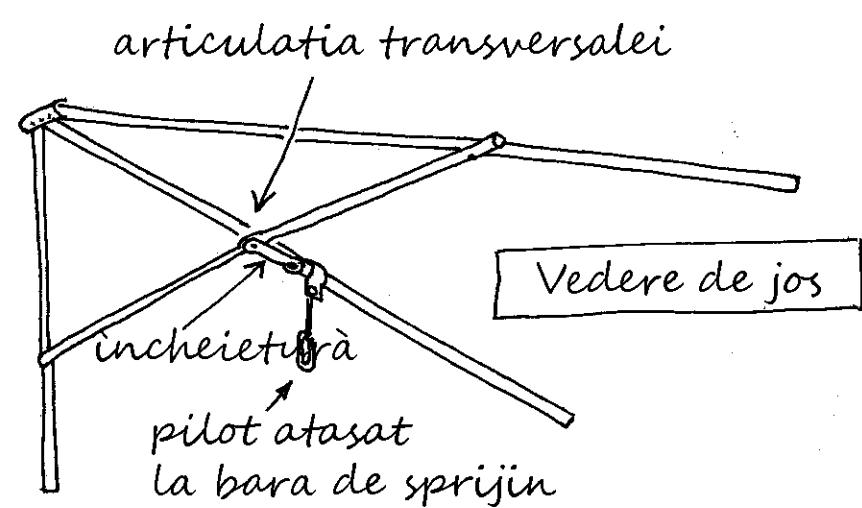
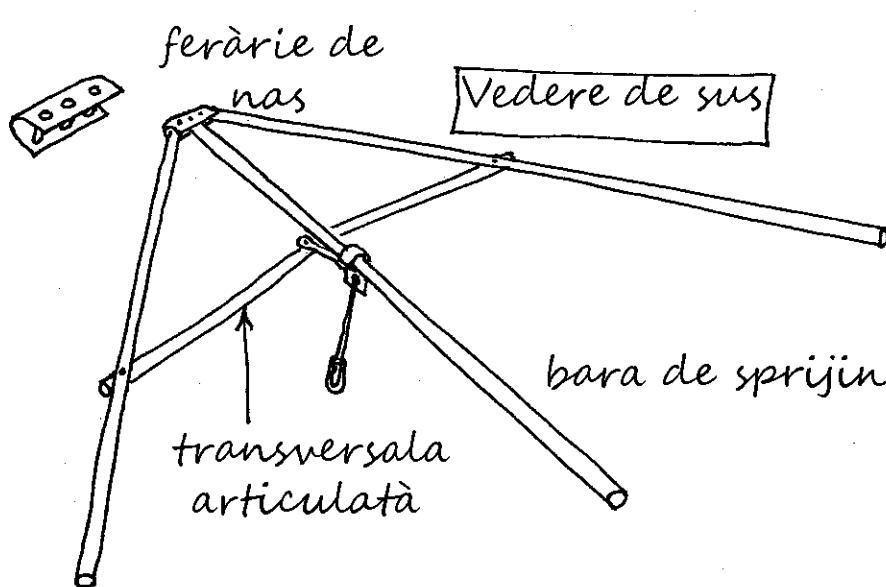
transver-
sala

sprijin

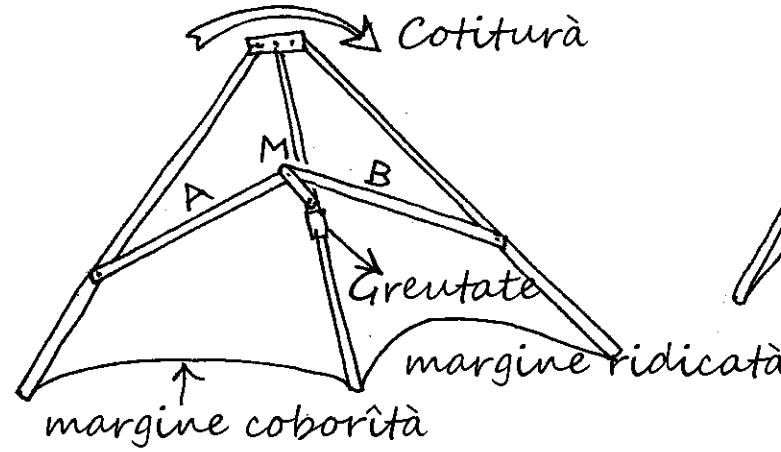

nu trebuie decît să desoli-
darizezi sprijinul și transver-
sala

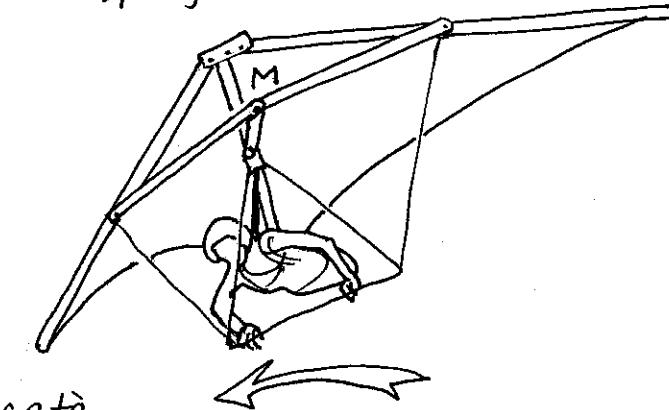

Vedere de jos

Vedere de jos

Cotitură la dreapta

Acum, numit "al transversalei plutinde", foarte iștet, îi permite pilotului, deplasându-si greutatea, să dezaxeze bara de sprijin față de articulatia M a celor două semi-transversale A și B, de lungimi egale. Deplasări de cîteva centimetri permit de a opera cotituri foarte înguste.

Din partea Directiei

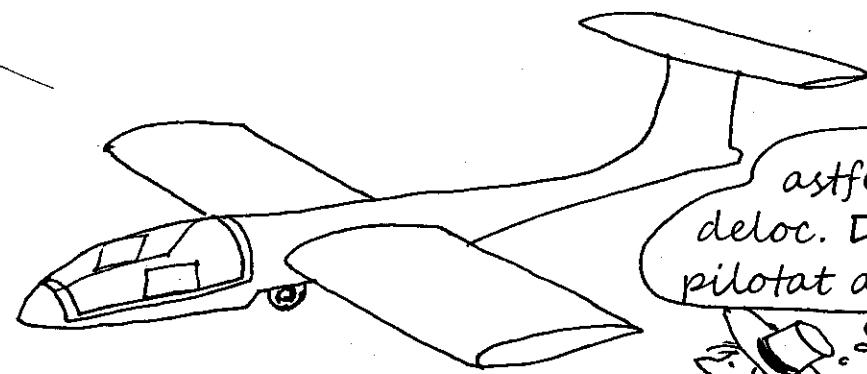

logic ...

daca vreau sa construiesc un PLANOR performant, trebuie sa elimin orice sursa de pierdere de energie. Deci in primul rand TURBULENTA. Daca planorul meu lasa in urma sa mase de aer puse in miscare prin zborul sau, aceasta este energie cheltuita in gol.

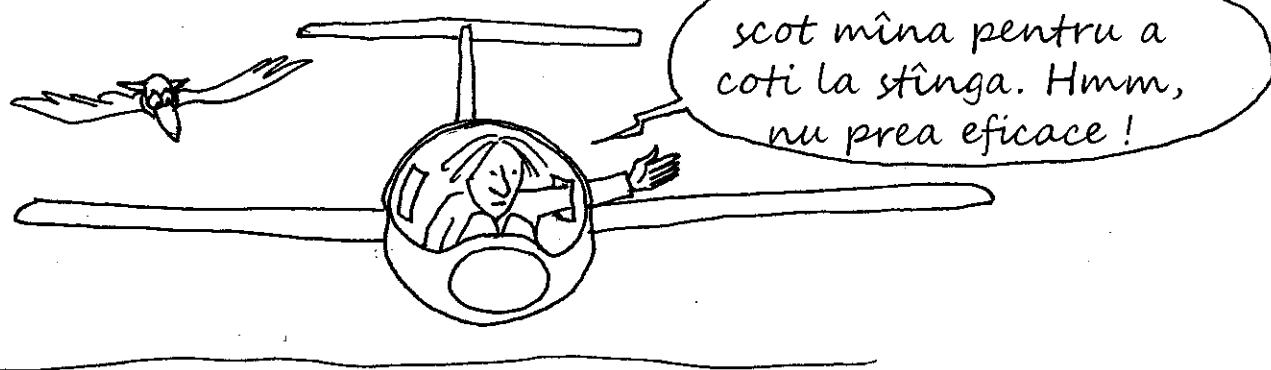

toate aceste cabluri sunt sursa a unei urme importante : trebuie de eliminat. Pilotul : la interiorul structurii. Pereti netezi, fara asperitati. Trebuie de revazut totul.

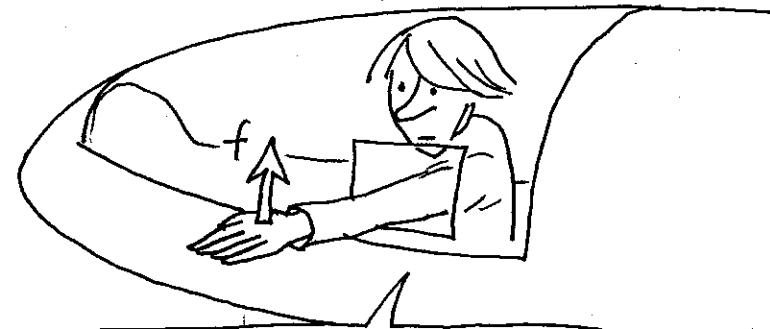

astfel nu e rau deloc. Dar cum de pilotat asa masina ?

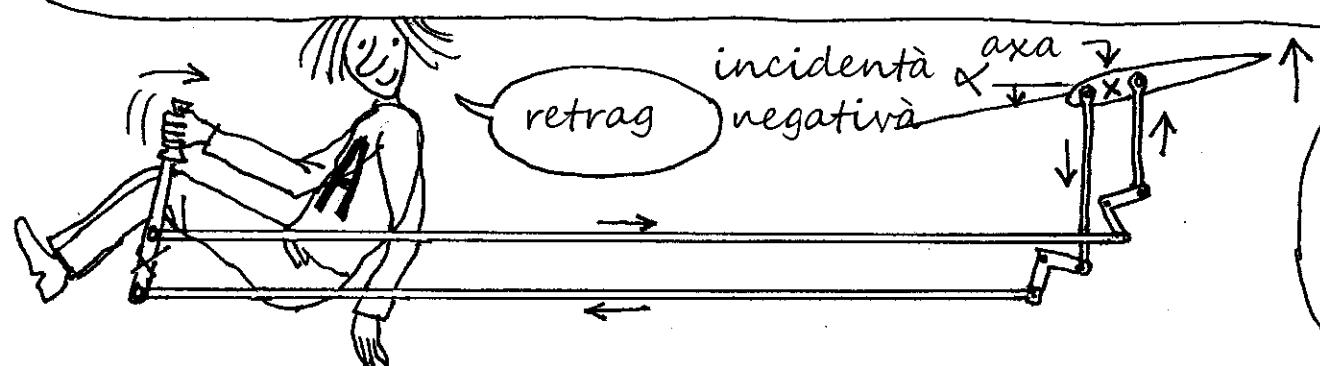
Eu pot sa ma deplasez din fata in spatele cabinei pentru a varia viteza. Am instalat ferestre din ambele parti si, scotind mina, ma voi putea intarce. Dar e putin eficace si creaza turbulentă, ceea ce e de evitat cu orice pret.

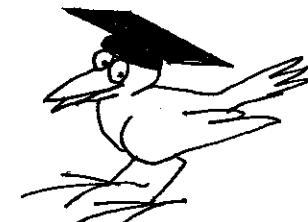
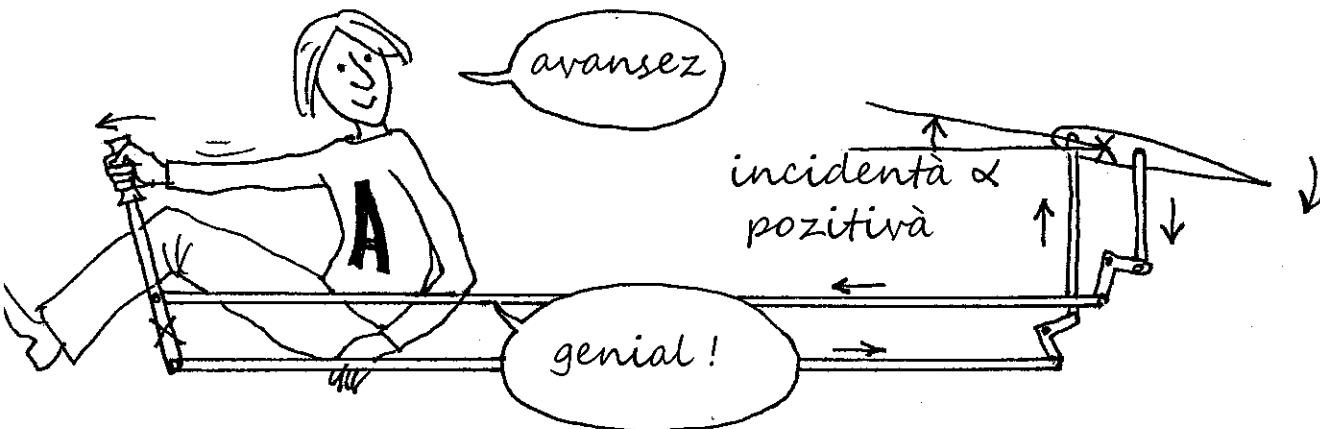
Din întîmplare ...

Ia te uită. Ceva interesant. Cînd pun mâna astfel, ca un fel de aripă, și schimb INCIDENTA, forța variază proporțional acestei din urmă. Voi construi un ampenaj orizontal cu incidenta și variabila fără limite.

Datorită acestei TRINGLARI, Anselm poate să conducă la distanță planul orizontal al mașinei sale zburătoare, datorită unei cozi de matură

Formidabil! Pot urca sau coborî avionul cît doresc, actionînd asupra MÎNERULUI. De asemenea pot controla rapid FARFURIA planorului meu.

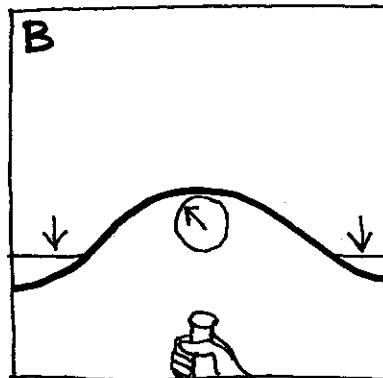
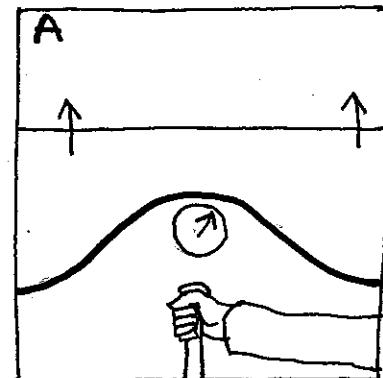
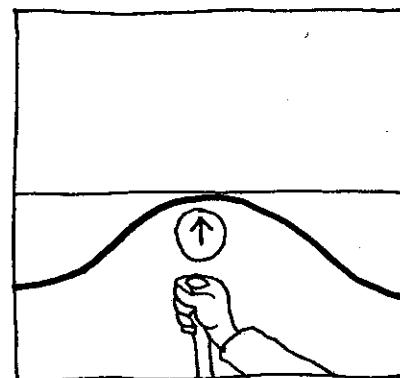
19

A

B

coborîre normală - mîner la neutrul. Amenanajul este puțin deplasant (*)

Anselm coboară, împingînd mînerul = orizontul urcă și viteza crește

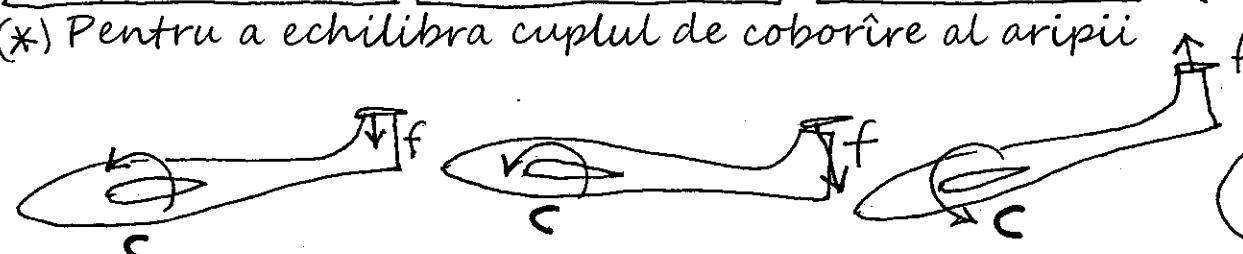
Anselm se ridică, trăgînd mînerul. Orizontul "coboară" și viteza scade

Nu am decît să mă servesc de capota planorului meu pentru a-i controla FARFURIA. Dacă orizontul coboară, înseamnă că eu trebuie să mă ridic. Viteza planorului reacționează prin urmare:

Farfurie de coborîre - se măreste
Farfurie de urcare - scade

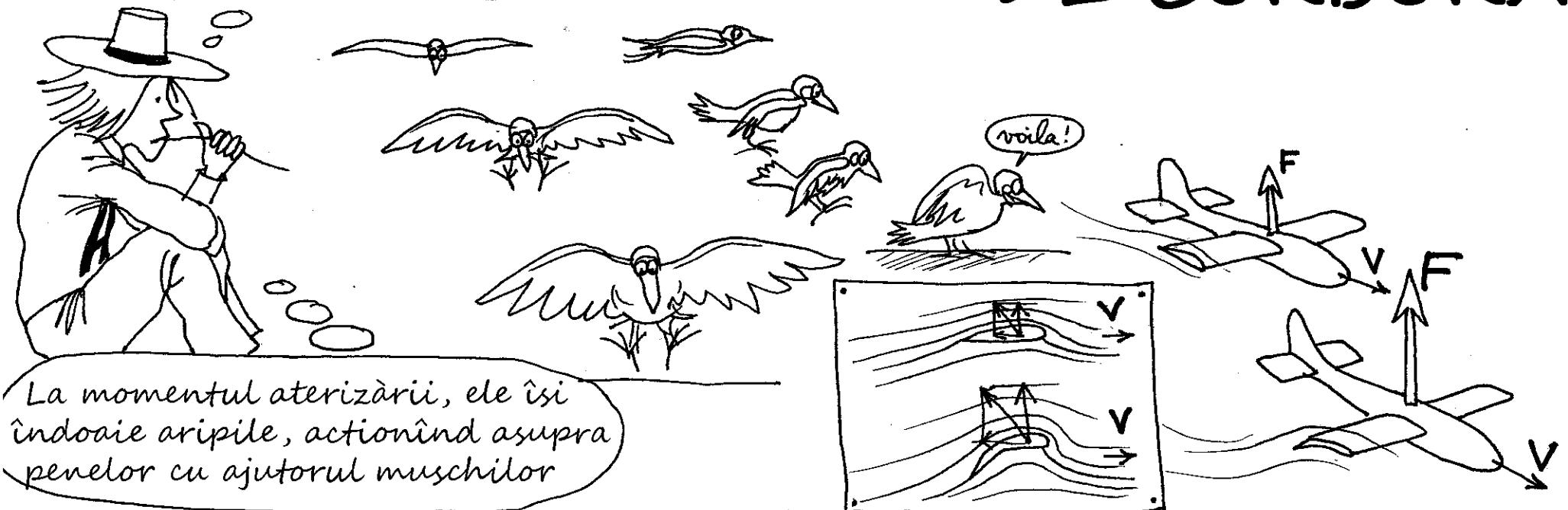

REPERUL CAPOTEI este o indicatie dintre cele mai utile

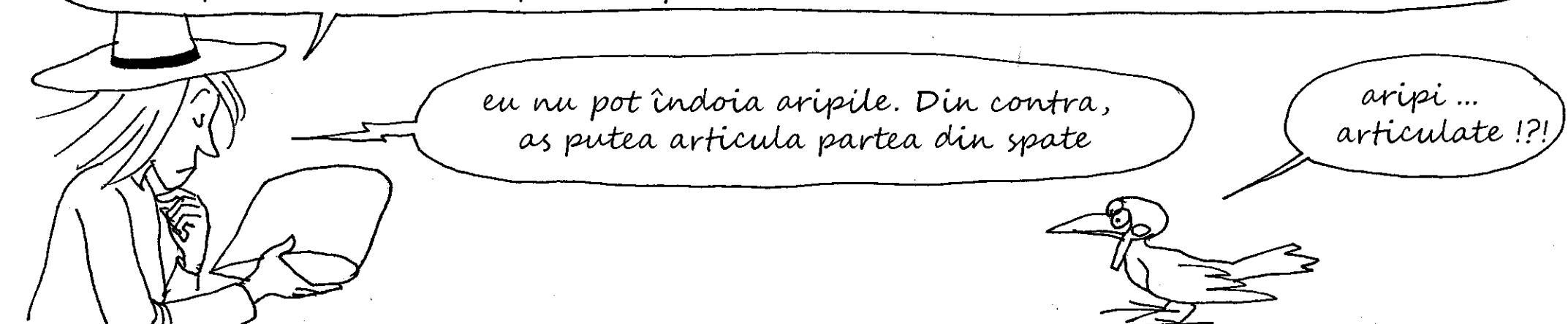

Cu cît un planor zboară mai repede, cu atît zgomotul cauzat de frecarea aripiei devine mai audibil, se intensifică. Cînd instrumentele de măsurare a vitezei încă nu erau inventate, era usor de recunoscut pilotii de planoare, din cauza urechilor alungite - efect de adaptare.

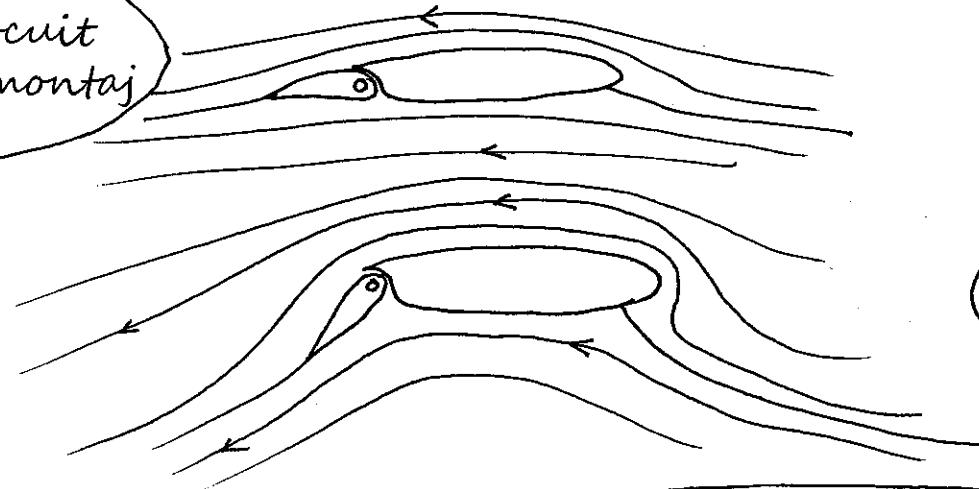
NOTIUNI DE CURBURA

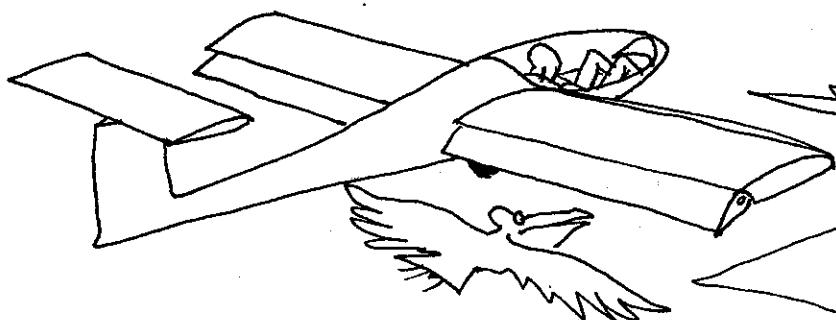
Mărand curbura **PROFILULUI ARIPII** mele, aceasta din urmă procură o forță aerodinamică mai mare pentru aceeași viteză V . În mod reciproc, configuriîndu-si aripile în acest mod, păsările pot să se **PREZINTE** la o viteză mai mică.

la priviti! Anselm a înlocuit
penele aripilor printr-un montaj
cu o parte articulată!

acestea sunt
fisiile de aer

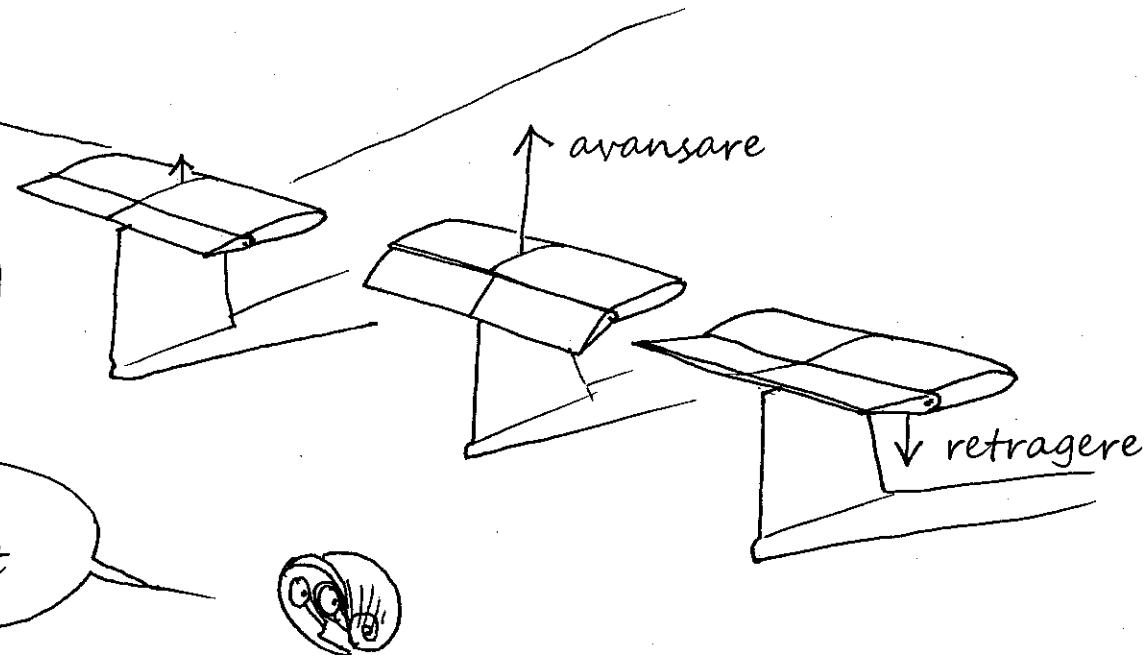

În ceea ce privește aterizarea, contactul
cu terenul devine cu mult mai accesibil

Dar de ce să nu generalizez acest
sistem de articulare, modificînd
ampenajul meu orizontal?

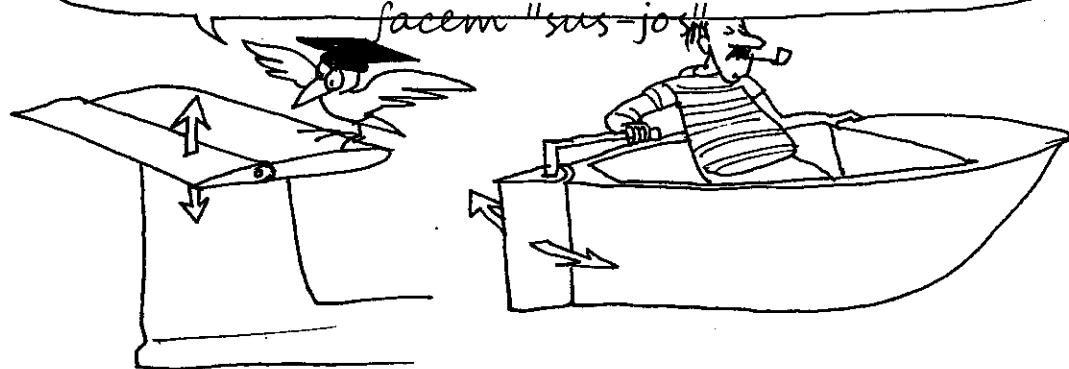
zis și facut

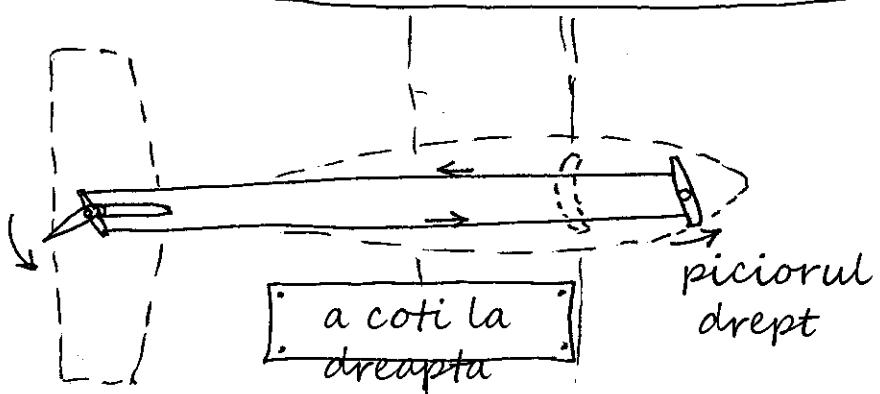
CÎRME

22

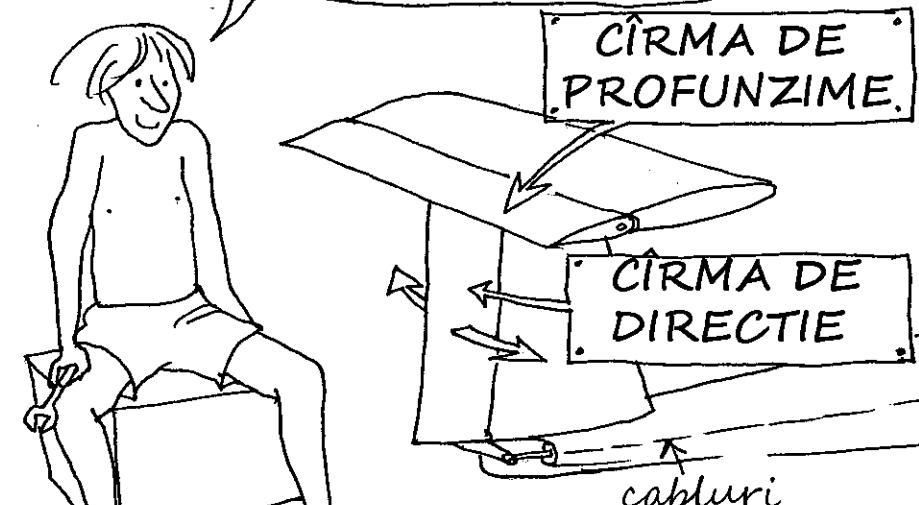
În fine aceasta funcționează ca o cîrmă de corabie, numai că în loc de "dreapta-stînga", facem "sus-jos!"

pe care o voi conduce de la POSTUL MEU DE PILOTAJ, cu picioarele, unind cîrma mea de directie la un PALONIER

Păi iată solutia ! Eu mă forțez să cotesc, scotînd ba mîna dreaptă, ba mîna stîngă. Nu am decît să dotez planorul meu de o CÎRMA DE DIRECTIE !

cum o mai duce omul
meu zburător preferat ?

Minunat, Sofi. **MECANICA ZBORULUI**
nu mai are secrete pentru mine. E suf-
cient de a instala cîrme în locurile
necesare pentru a urca, a coborî,
a coti la dreapta sau la stînga

eu chiar am construit un planor
cu două locuri - dacă doresti, te
ian cu mine

Iată. Decolăm de pe pantă. Cu acest miner
de matură eu pot urca sau coborî cît doresc,
și, normal, datorită palonierului

Drăcie ! Apăs cu piciorul din
toată puterea și nu cotesc ! Planorul
cade, și asta-i tot ?!?

ba nu !

chibzuieste: Cu cîrma ta tu ai pus pur si simplu fuzelajul incorrect. Si asa cum nu are nici un contact cu vîntul, avansăm ca un crab.

nu înțeleg ...

incercati să conduceți o corabie cu fundul plat cu o simplă cîrmă: nu merge

Va trebui să atribuim fuzelajului planorului forma unei carcase de corabie, pentru ca el să cotească în sfîrsit ?!?

e o solutie. Dar există ceva mai simplu.

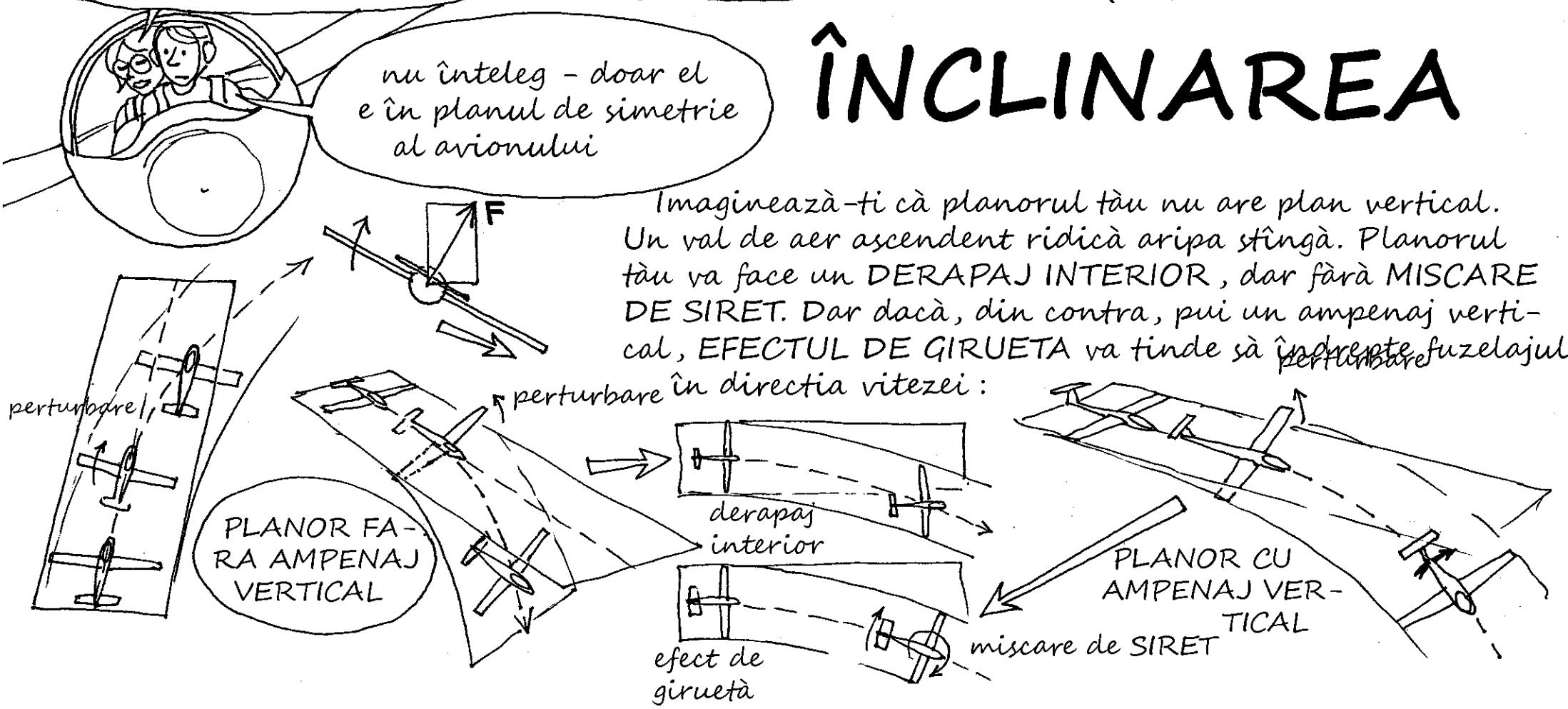
apăs pe bară
si...nimic!
nu fac decît să ALUNEC pe apă, încolo și încoace. Mi-ar trebui o DERIVA, o CHILA.

Olala ! Iată o TURBULENTA puternică, o rafală de aer ce ne ridică aripa stîngă !

ei si ?

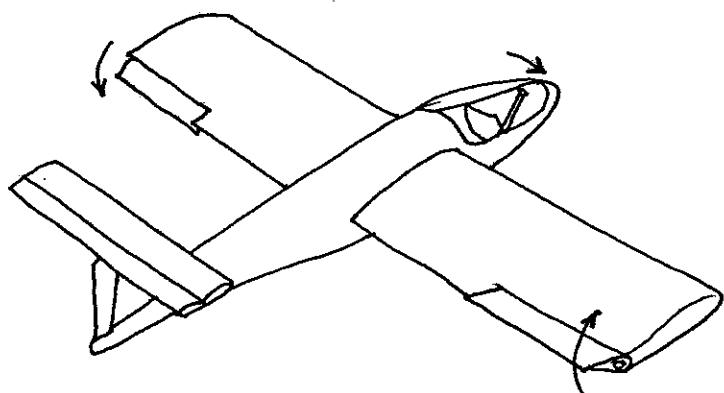
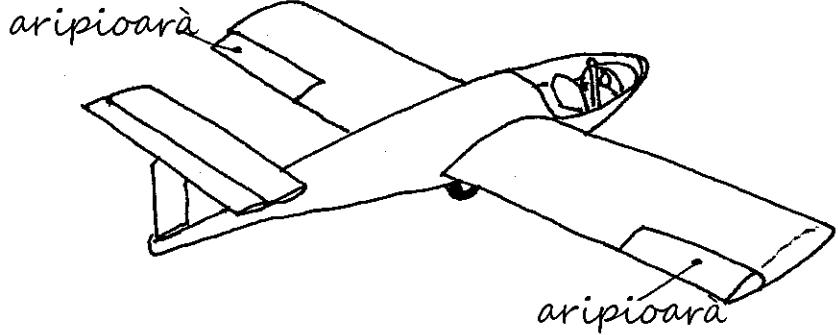

ÎNCLINAREA

ARIPIOARE

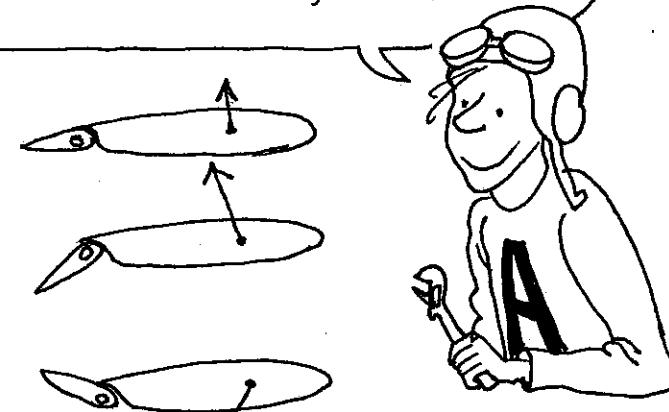
dacă anume **ÎNCLINAREA** face ca planorul să cotească, atunci eu pot să o provo, schimbând curbura profilului cu ajutorul unor voleturi: **ARIPIOARELE**, orientate în mod differential

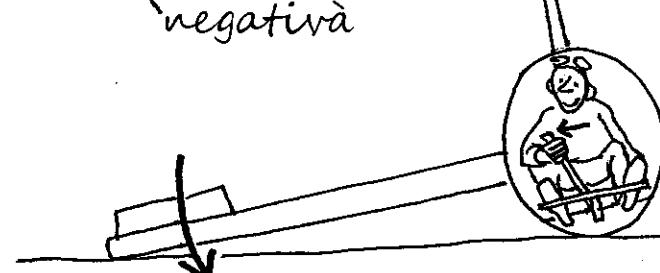
Portantă, aripioară neorientată

Portantă mărită, orientare pozitivă

Deportantă ~~orientare~~
negativă

m-am descurcat, comandînd aceste aripioare cu minerul - la dreapta sau la stînga

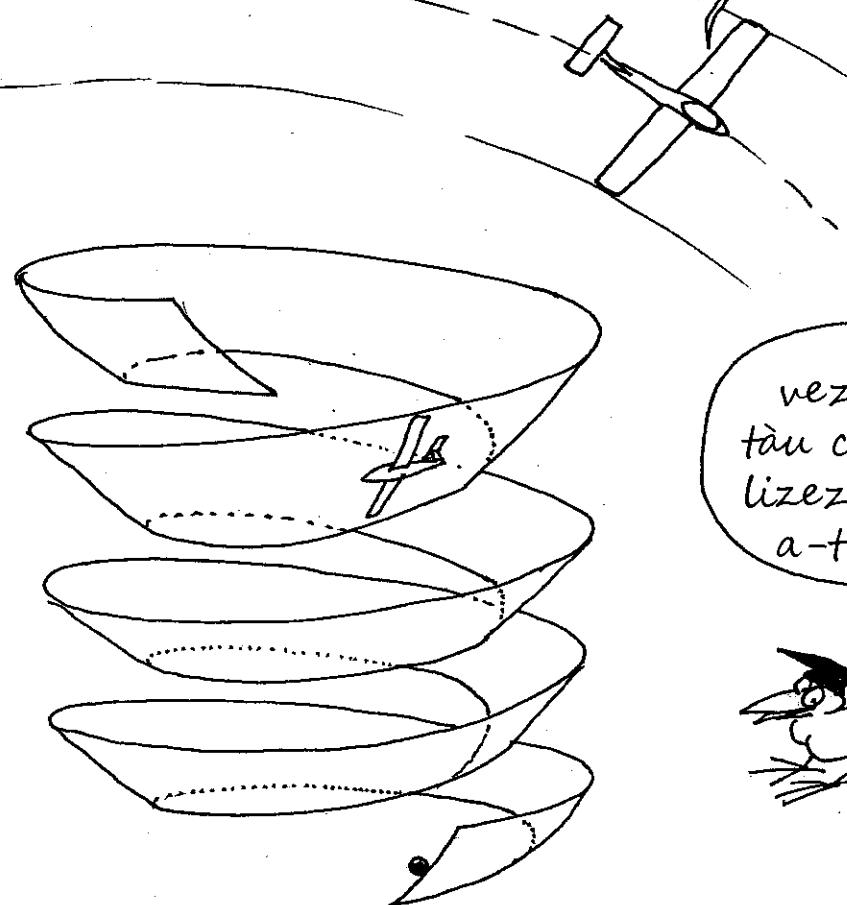

Bine, deci îmi voi putea încinge aripa, dirijînd aceste aripioare cu ajutorul mînerului. Apoi, prin efectul de giruță, planul meu vertical va trece în cotitură și eu voi trage puțin de mîner, pentru a-mi menține FARFURIA, să nu cădea

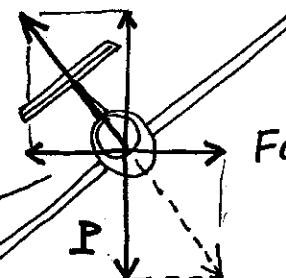
ia încearcă să-ti utilizezi puțin piciorul pentru a amortiza cotitura, e eficace

Hop ! Se primeste ! Cotitură reușită !

F

Forța Centrifugă

vezi, după aceasta planorul tău coteste aproape singur. Utilizezi doar comandele pentru a-ți echilibra cotitura

dacă virajul este bine chilibrat, planorul trebuie să alunecă ca o bilă de-a lungul unui canal sucat în spirală, sau ca o săniuță ce ar luncă pe ghiată fără a derapa - nici la dreapta nici la stînga

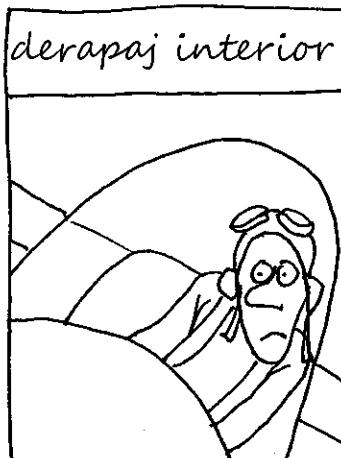

dar cum să stim dacă ne aflăm în derapaj interior sau exterior față de ceva, ce nu-l vedem = aerul ?

CONTROL ASUPRA VIRAJULUI

28

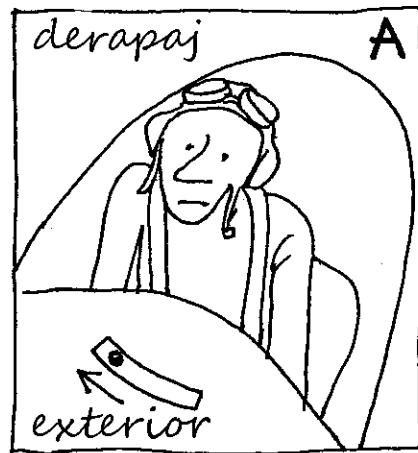
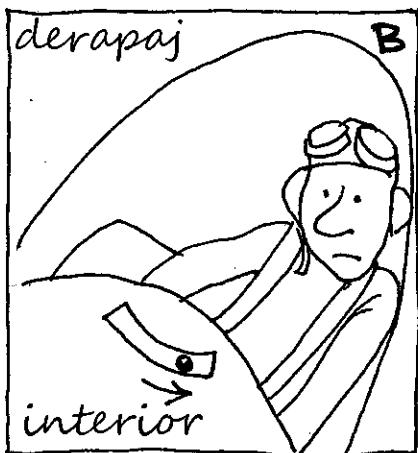
primul instrument este
CORPUL, ce simte foarte bine
miscarea de **DERAPAJ**

da fapt e foarte sensibil si e necesar de a avea o oarecare deprindere de a pilota in asa mod

Primul instrument: **BILA**

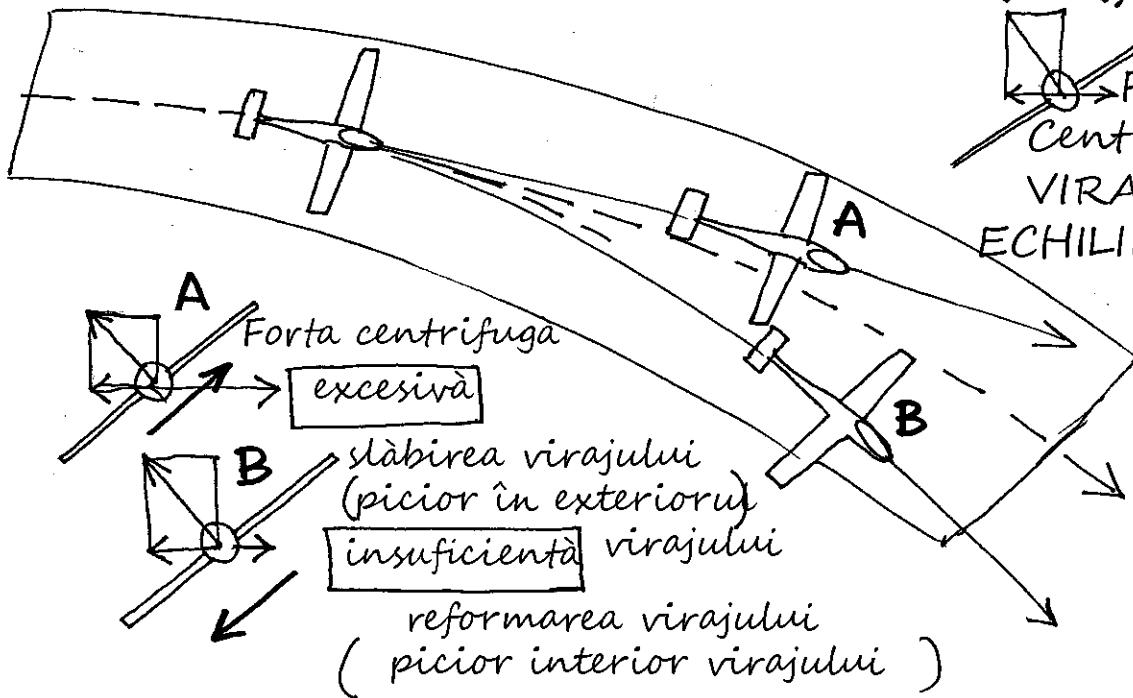
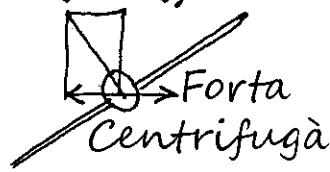

bila aluneca in directia
efectuarii DERAPAJULUI

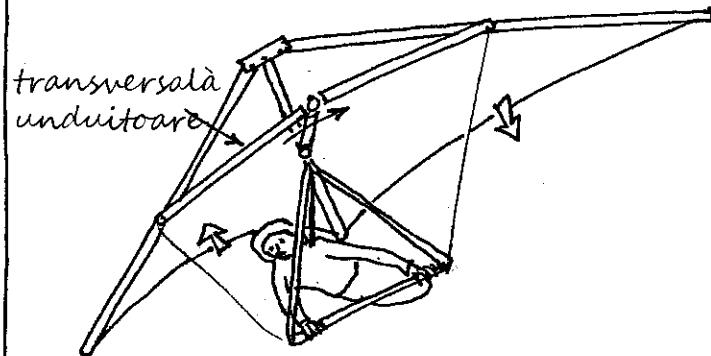

Merge vorba despre un tub de sticla indoiat, umplut cu ulei, la interiorul caruia plasam o bila

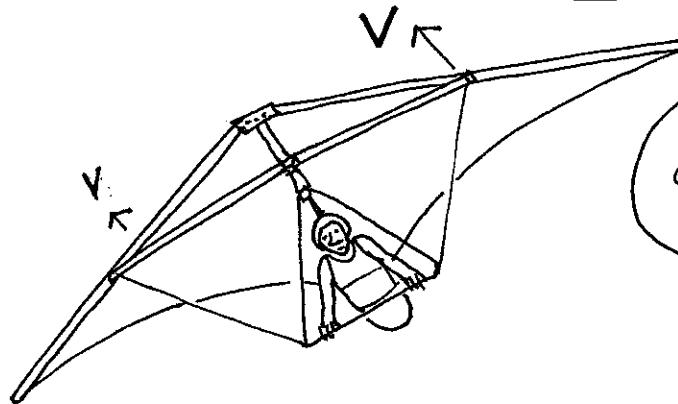
F (cauz)

MICA DEVIERE REFERITOR LA ARIPILE DELTA (a vedea pagina 16)

Pilotul deltaplanului își deplasează greutatea, pentru a efectua virajul

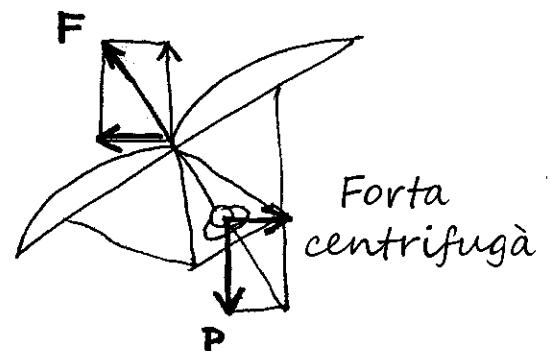
dar cum face el ca să controleze virajul? Are oare ... o bilă?

O dată ce virajul este angenat, inclinarea își joacă rolul. Ea se menține pentru că aripa exterioară se deplasează puțin mai repede

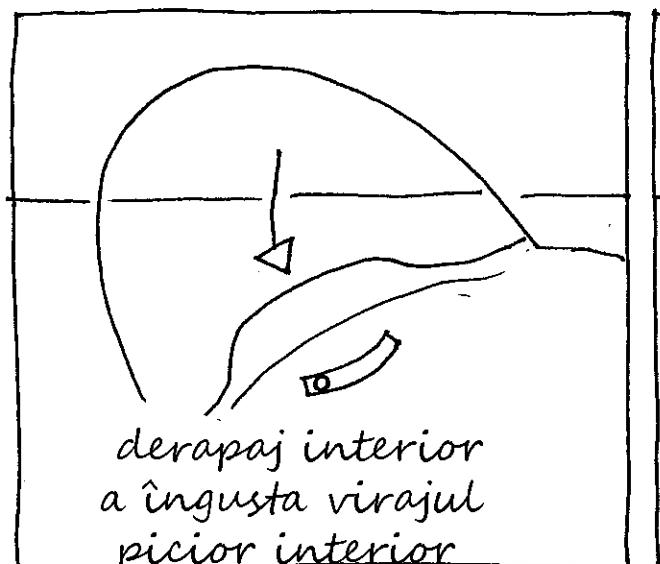
Pilotul deltaplanului nu are nevoie de bilă **PENTRU CA ... EL E BILA!**... Virajul se accentuează pînă cînd forta centrifugă plasează corpul pilotului în planul de simetrie al masinii, unde sistemul transversalei unduitoare îl menține automat.

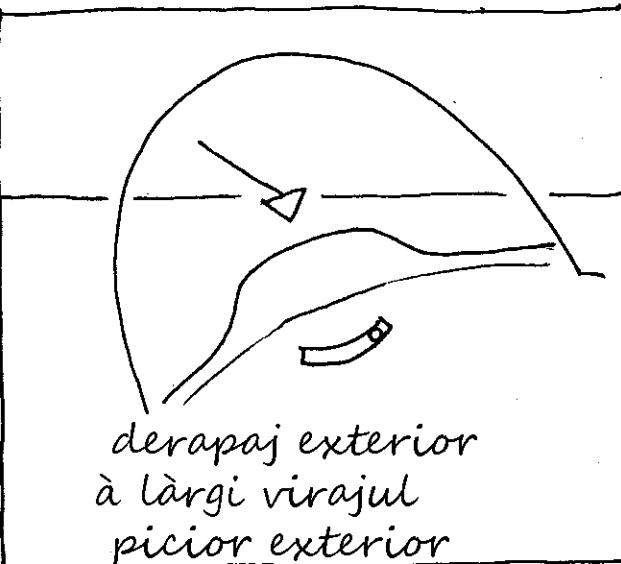
Forța centrifugă echilibrează compozanta radială a forței aerodinamice

FIRUL DE LINĂ

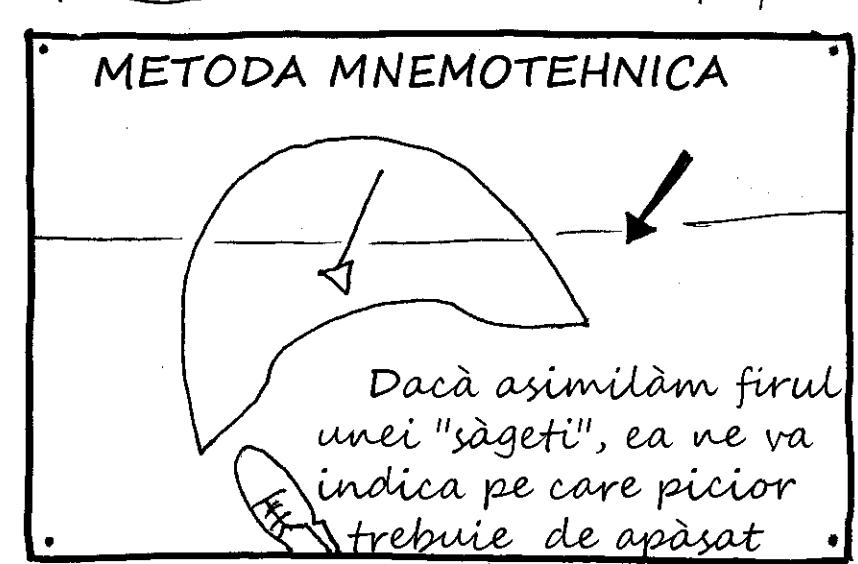
30

derapaj interior
a îngusta virajul
picior interior

derapaj exterior
a largi virajul
picior exterior

Dacă asimilăm firul
unei "săgeti", ea ne va
indica pe care picior
trebuie de apăsat .

CONJUGAREA COMENZILOR

Cînd efectuăm un viraj, cînd revenim pe linie dreaptă, cînd îngustăm sau largim un viraj, trebuie să actionăm simultan asupra piciorului și asupra mânerului

- * mâner la stînga, picior la stînga
- * mâner la dreapta, picior la dreapta

datorită acestor comenzi, acum planorul mi se supune imediat

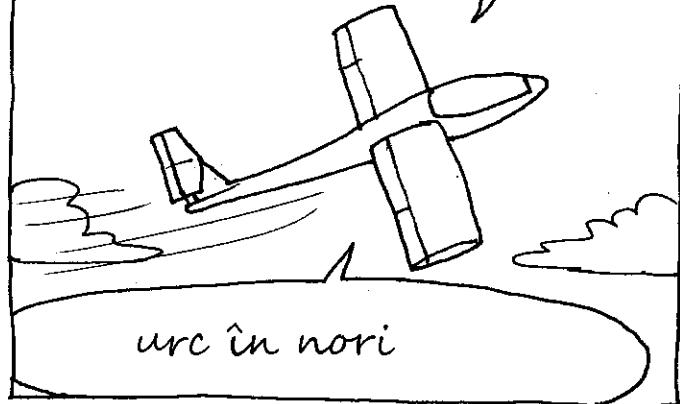
apăs pe mâner și viteza se măreste

aceasta se numește a conjuga
comenziile

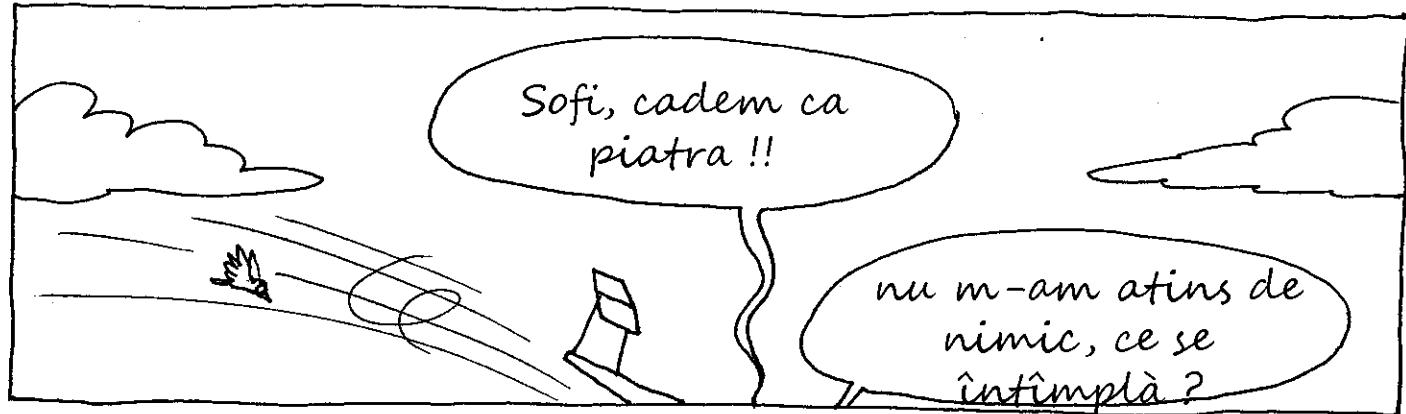

trag de miner pentru
a orienta aparatul în sus

urc în nori

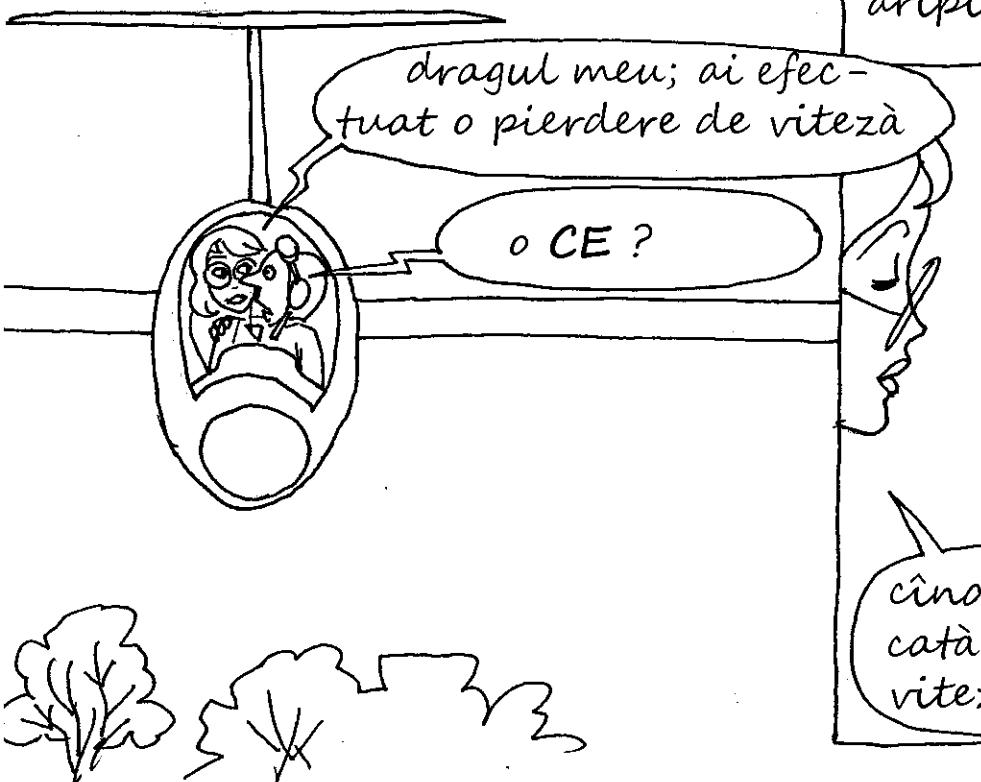
PIERDERE A VITEZEI

Sofi, cadem ca
piatra !!

nu m-am atins de
nimic, ce se
întâmplă ?

Explic. Acesta este desenul scurgerii aerului în jurul aripiei tale în condiții normale.

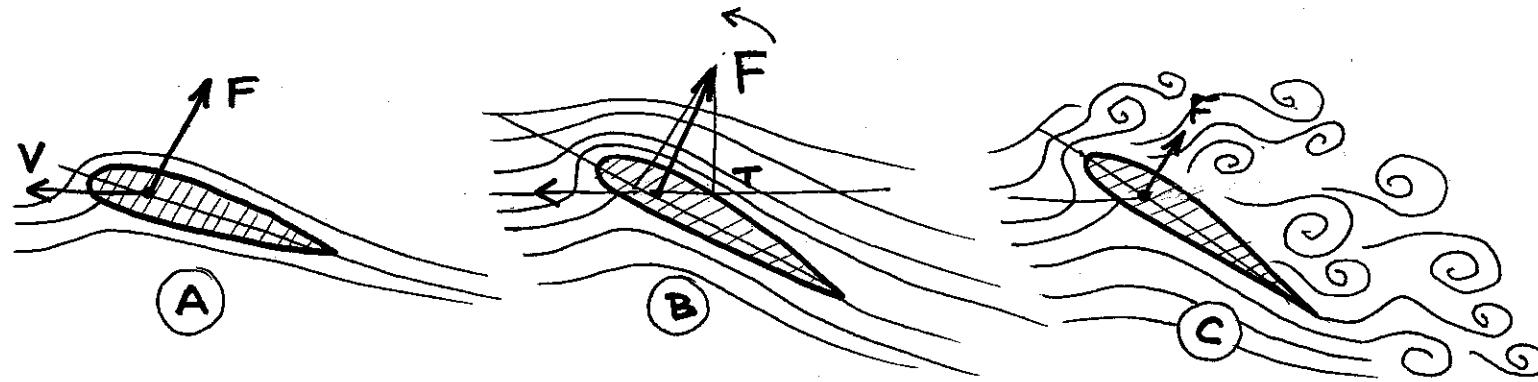

$F(R)$ rezultanta forțelor aerodinamice

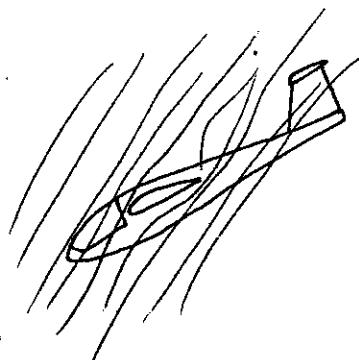
V

normale ... cum ?

cînd INCIDENTA sub care aripa este ataçată de către fluxul aerului incident cu viteza V se păstrează moderată, să zicem 6 la 15°

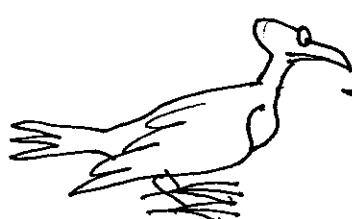

- A - configurație de zbor normală
- B - zbor cu unghiuri mari. Forța aerodinamică se proiectează întotdeauna în direcția vitezei V , lăsând o urmă T , dar bascularea acestei forțe F înainte o face să se îndrepte spre partea din față a planului aripii.
- În C aerul nu mai reușește să conturneze partea anterioară a profilului aripii. Sub efectul forței centrifuge scurgerea SE ÎNTRERUPE. Portanta cade. Planorul "salută", cade în nas

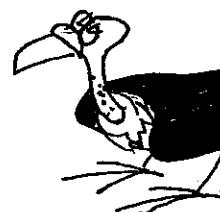

după o CADERE, avionul își reia viteză. Scurgerea se REASAMBLEAZĂ pe profil. Portanta reapare brutal, din cauza recuperării vitezei V . Când pilotul simte că avionul său cade, se prăbuseste, el poate accelera această întoarcere la o configurație normală, coborînd ușor nasul avionului, apăsînd pe mîner.

Din partea Directiei

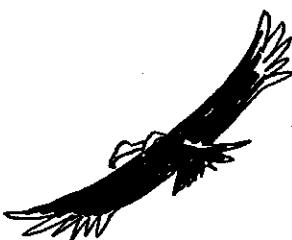

tu te-ai prăbusit
deja ?

Daa.. De-asupra muntilor.
Am fost capturat de un val
de aer ascendent, ce a provocat
o COBORÎRE DINAMICA

AUTOROTATIE

eu zburam linistit, căutînd ceva bun de mîncare,
cînd de odată ...

ai pierdut din viteză, pentru că VÎNTUL RE-
LATIV și unghiu de incidentă s-au schimbat?

daa. Dar asa cum ari-
pa interioară virajului e
mai lentă, ea anume a si
decrosat. Si tot a basculat.
Total se rotea, vai de
mine!

F aripa exterioa-
ră e cu unghiu-
rile mari. Forta
F trage această
aripă și întreține
AUTOROTATIA

aripa in-
terioară e
decrosată

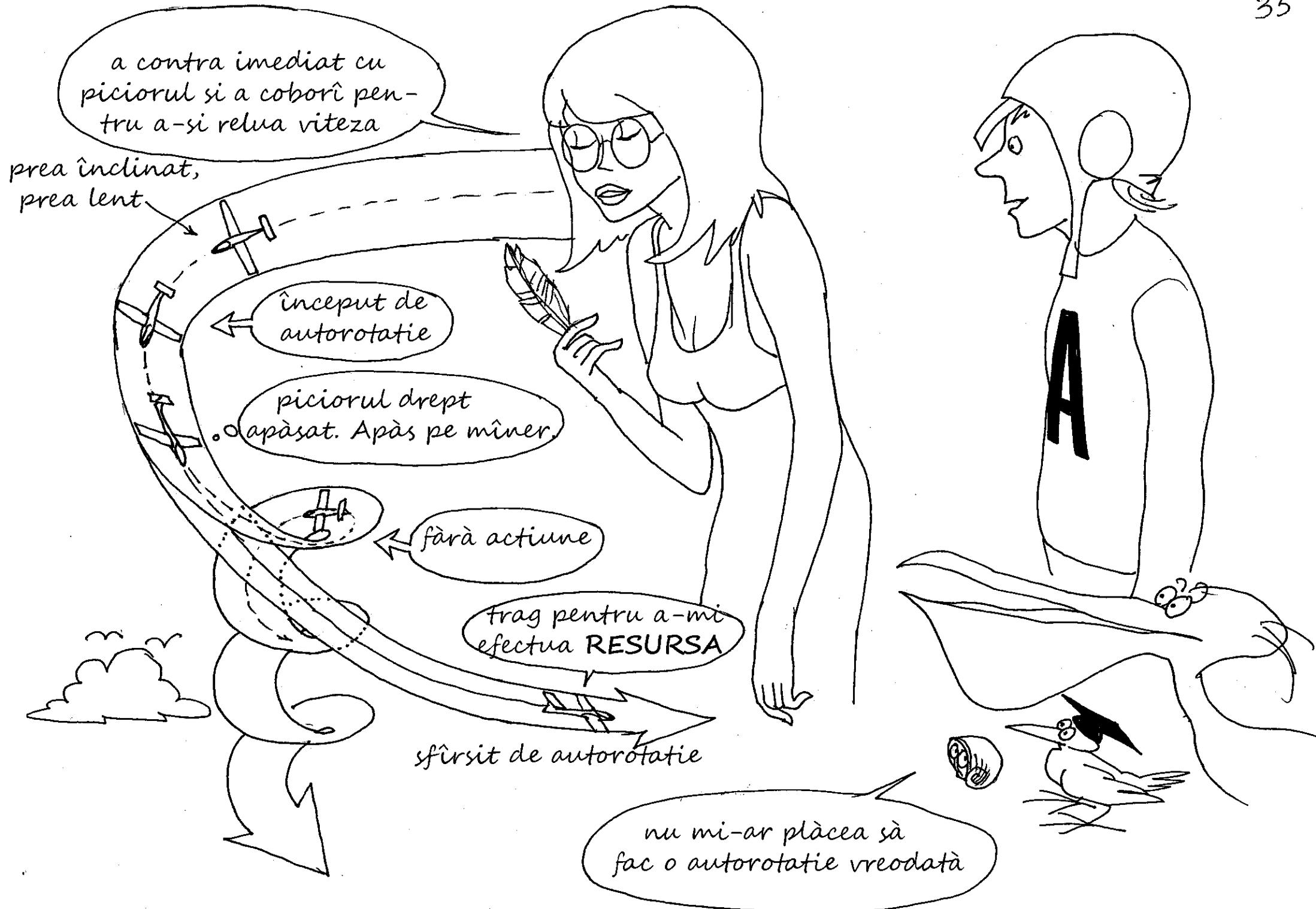
trebuie să fac
ceva, dar ce?

pierdem cîte o sută de
metri la cerc!

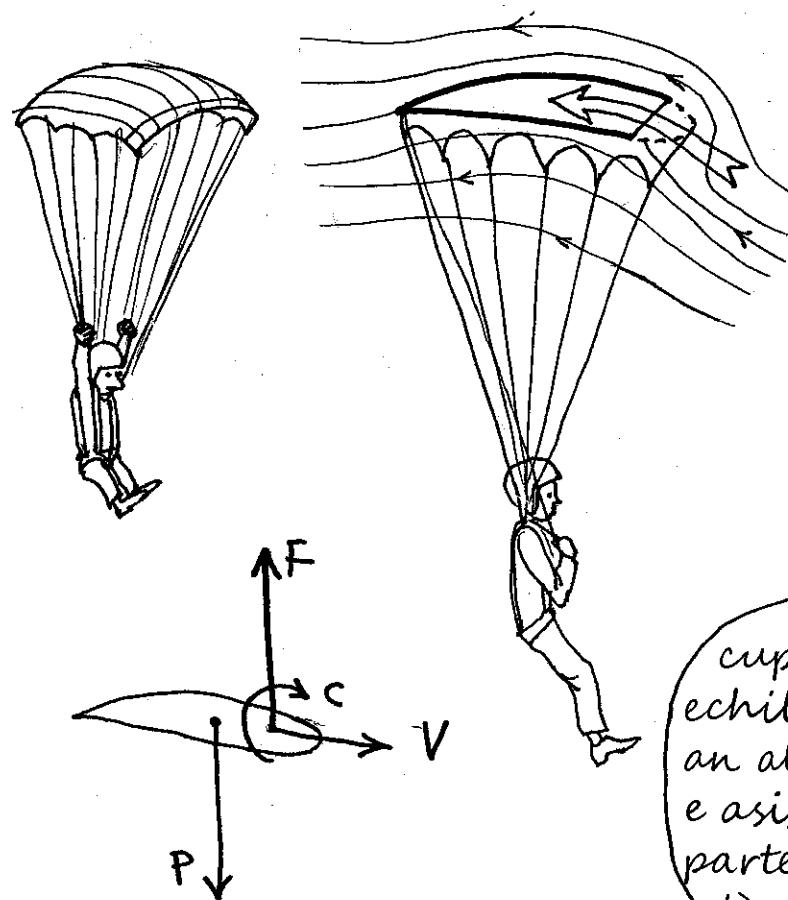
să tragi de
mîner? nu-
mai nu asta!

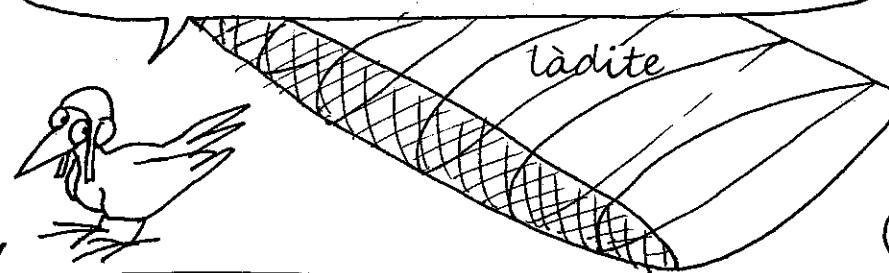
VÎNT
RELATIV

PERICOLUL PARAPANTEI

parapanta este o extrapolare a **PARASUTEI CU LADITE**, ce a înlocuit parasuta antică hemisferică, care e utilizată astăzi doar ca parasută de salvare (*)

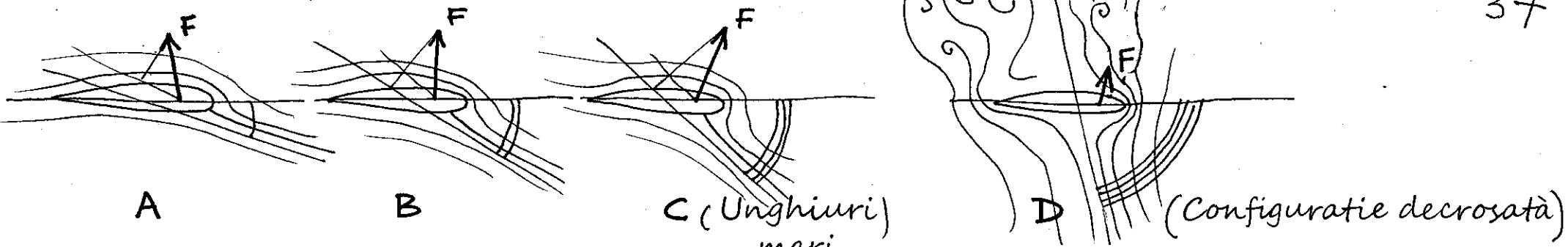
cuplul de coborîre al aripi e echilibrat de către centrajul median al pilotului. Umflarea profilului e asigurată datorită surpresiunii în partea anterioară a aripilor, formată dintr-o pînză cu tesătura rara

(*) Coborâră vertical cu 6 m/s

Viteza de coborîre a parasutelor cu lădite: 2,5 m/s

E obligatoriu de a avea o parasută pe planor
Coliziune de planoare:

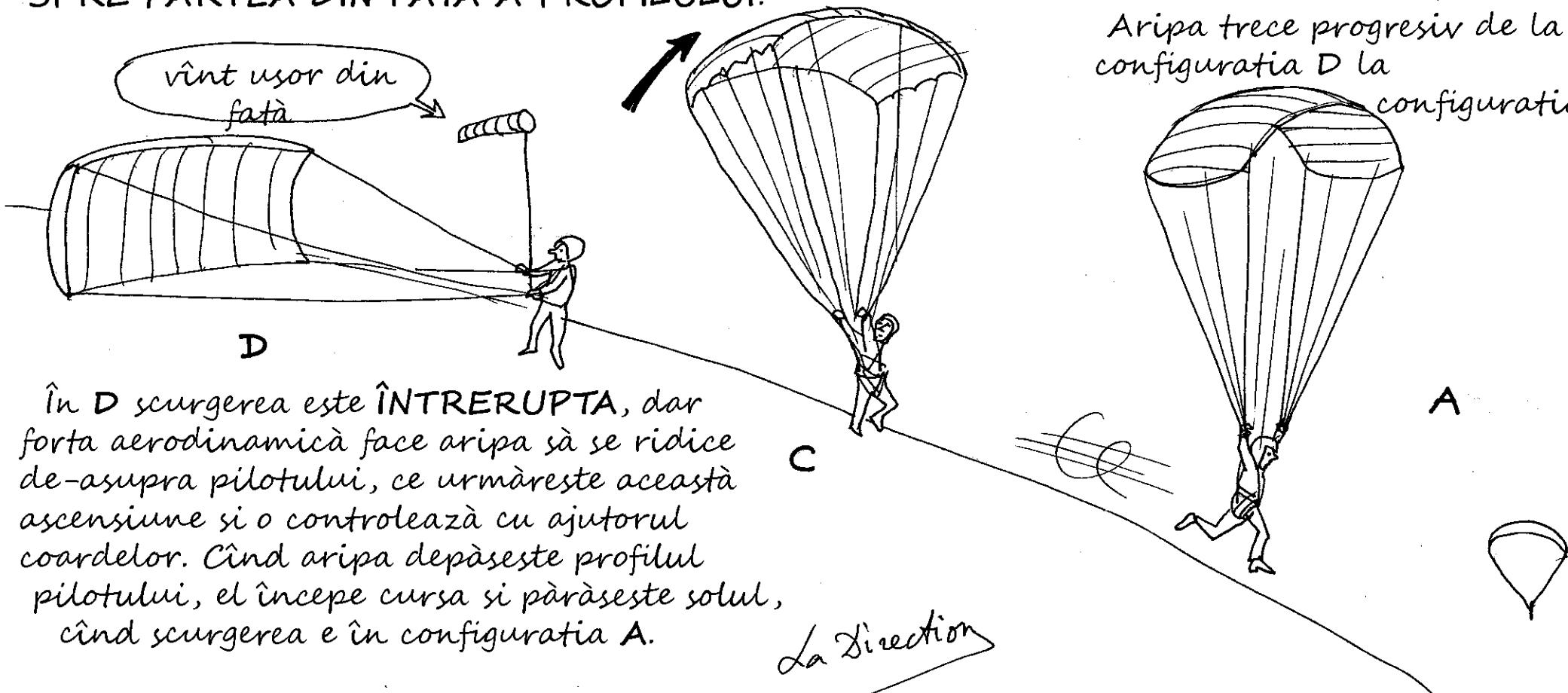
Se stie că cînd incidenta (directia **VÎNTULUI RELATIV**) se măreste, forta aerodinamică ce actionează asupra **FOCARULUI aripii**, la 25% de la **COARDA** sa, basculează progresiv înainte.

Pînă la urmă, scurgerea **SE ÎNTRERUPE**.

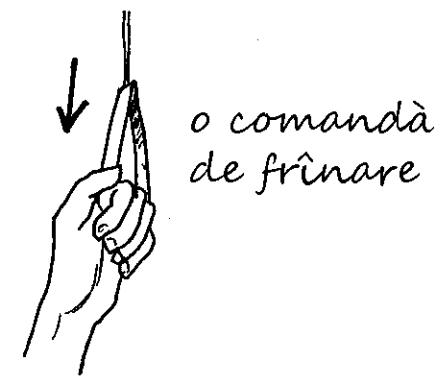
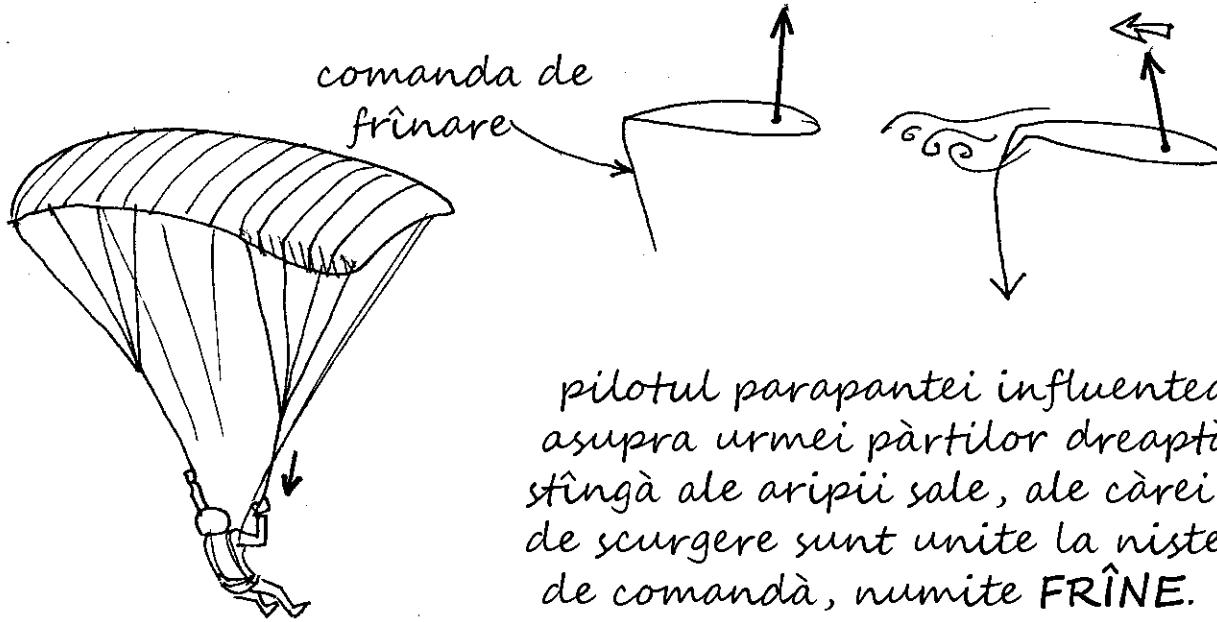
Forța diminuează, dar **RAMÎNE ÎNDREPTATĂ SPRE PARTEA DIN FATA A PROFILULUI**.

DECOLAJUL CU PARAPANTA

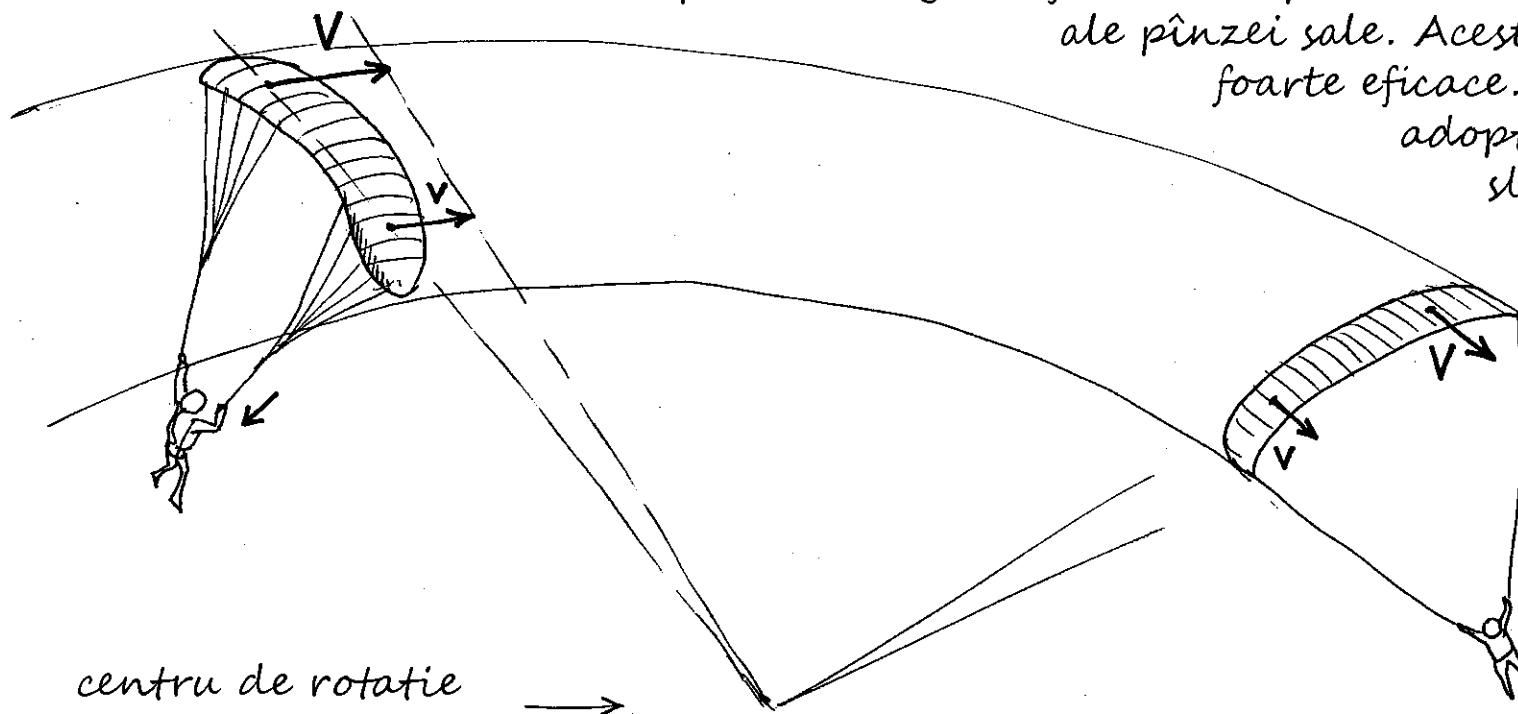
Aripa trece progresiv de la configurația D la configurația A

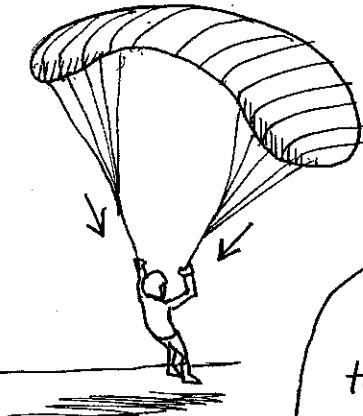
În D scurgerea este **ÎNTRERUPTA**, dar forța aerodinamică face aripa să se ridice de-asupra pilotului, ce urmărește această ascensiune și o controlează cu ajutorul coardelor. Cînd aripa depășeste profilul pilotului, el începe cursa și părăseste solul, cînd scurgerea e în configurația A.

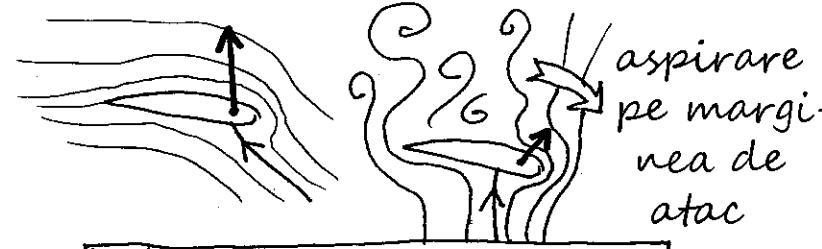
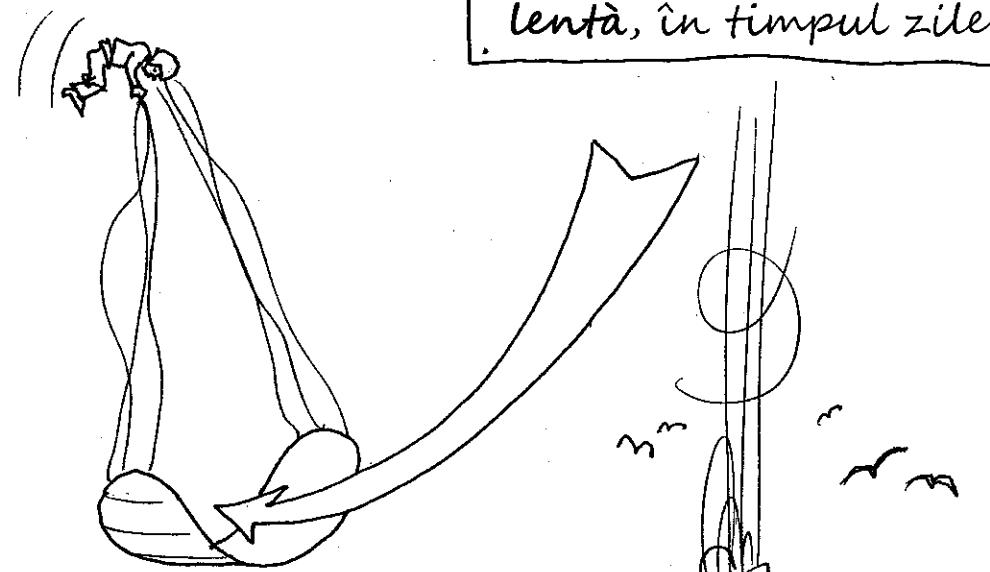
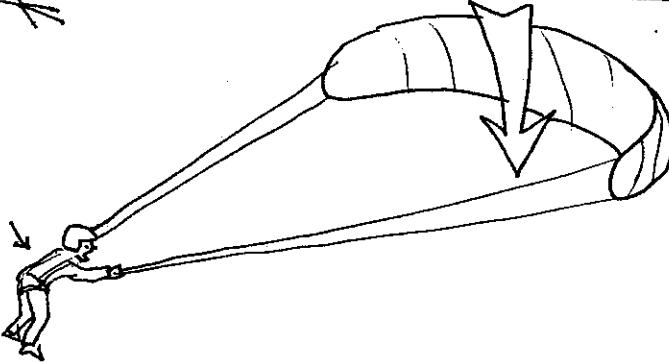
Aici pilotul trage de frîna dreaptă. El măreste URMA părții drepte ale pînzei sale. Acest fapt generează o cotitură foarte eficace. Parapantele zboară lent, adoptînd usor raze viraj foarte slave. Partea exterioară a aripiei, mai rapidă, se ridică (RULIUL INDUS).

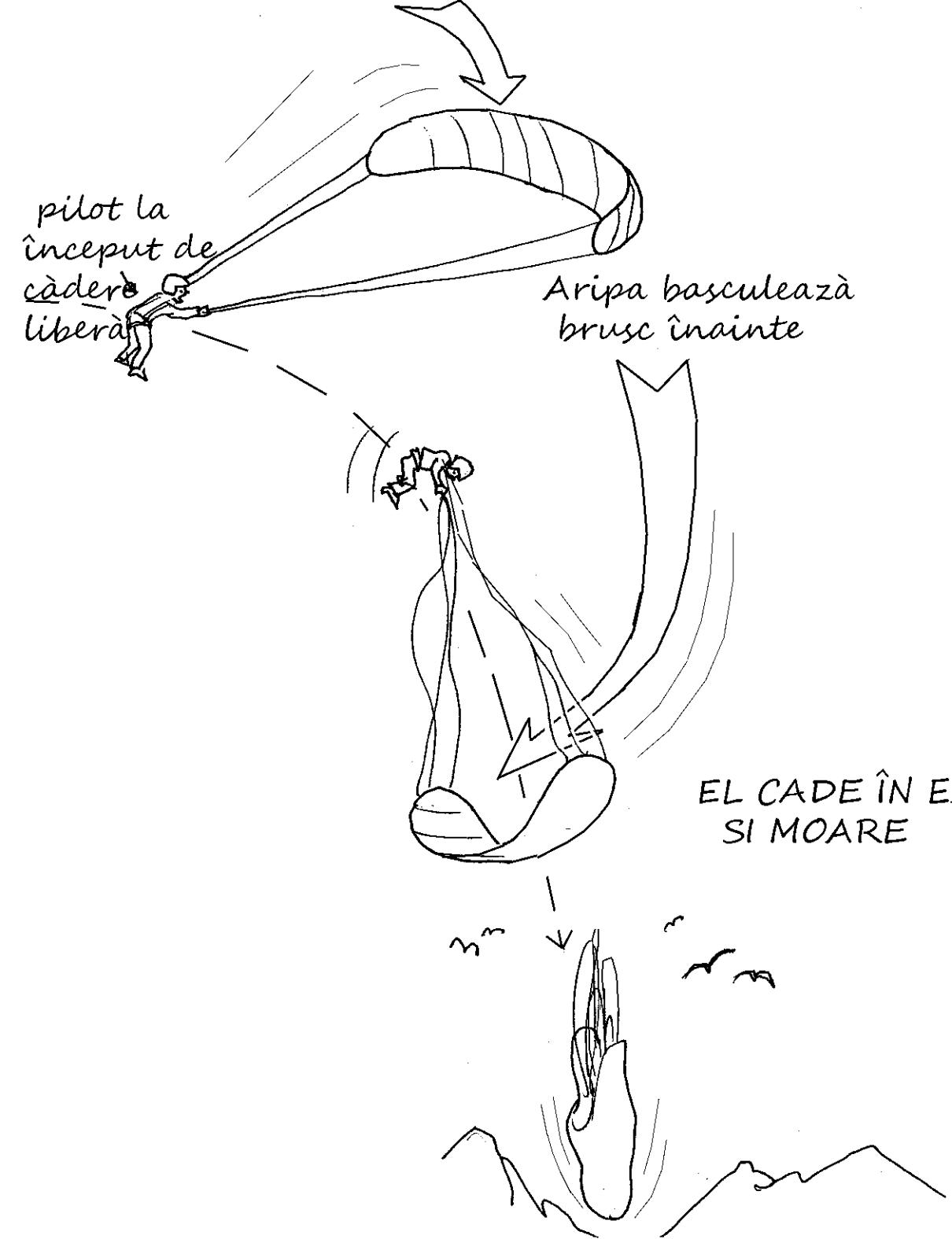
Tragînd simultan de ambele frîne, el va putea încetini aripa pînă la **VITEZA SA DE ÎNTRERUPERE**. Acesta este o tactică, pe care o va utiliza imediat înainte de contactul cu solul **LA ATERIZARE**, pentru a-si anula viteza.

Dar, în afara de toate astea, această tactică e **FOARTE PERICULOASA**. Printre altele, ea poate să se producă sub efectul unei violente **RAFALE ASCENDENTE**, provocînd o **ÎNTRERUPERE DINAMICA**.

Întrerupere dinamică
în timpul unui zbor
într-o atmosferă turbulență, în timpul zilei.

Bascularea forței aerodinamice spre partea din față a profilului propulsează aripa, cu o inertie aproape nulă, înainte, foarte repede

Dacă pilotul nu împiedică această mișcare, frâñind imediat pînza sa, aceasta din urmă trece sub el

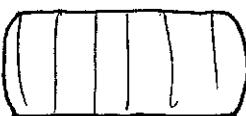
(*) Un începător, ce nu e prîntim-pinat, de cele mai dese ori ... dă drumul la tot

Dacă incidentul se produce aproape de sol și dacă parapantistul are sansa de a nu cădea în pînza sa, un decolaj foarte violent îl va putea face să reia contact cu solul în mod foarte violent

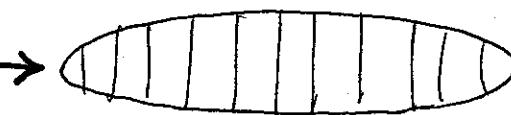
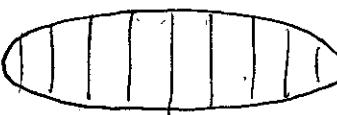

În sporturile aeriene un compromis trebuie să fie negociat între **PERFORMANȚA** și **SECURITATE**. \Rightarrow un profil plat permite viteze mai ridicate, fapt de care vom avea nevoie pentru a trece de la o ascendentă la alta. Dar cu cât profilul e mai plat ... cu atît decrosajul e mai brutal. Cercetătorii caută de asemenea să extindă **FINETEA** (despre care vom vorbi mai tîrziu) și pentru aceasta ei măresc **ALUNGIREA** parapantelor, făcîndu-le vulnerabile **SPIRALARII PÎNZELOR** în **TURBULENTE**, ceea ce se manifestă printr-o pierdere de altitudine de **50m minimum** înainte de **REDESCHIDERE**

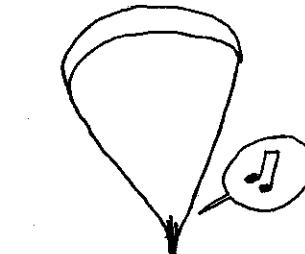
parasută cu lădite

parapanta cu alungire crescîndă

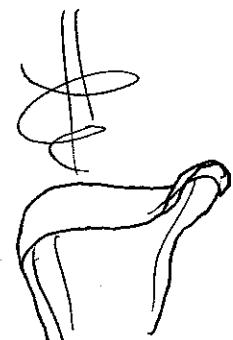
finetea mea ? hm..

mijloc de zi
cer albastru senin
dintr-o dată ...

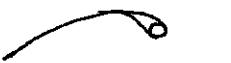
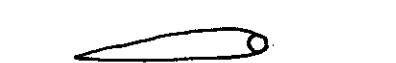
hei !

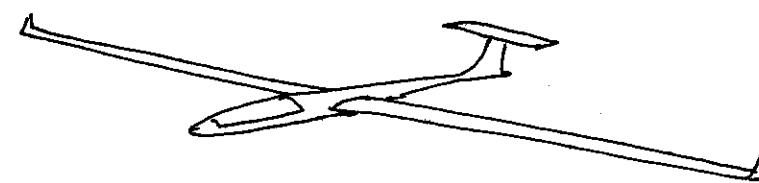

(*) De la o anumită înăltime h , e posibil de a depăsi distanța $d = f h$ fiind **FINETEA**

această cursă a performanței afectează de asemenea lumea "deltaplanelor"

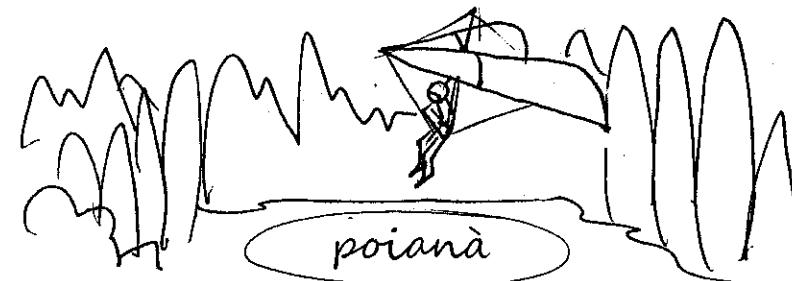
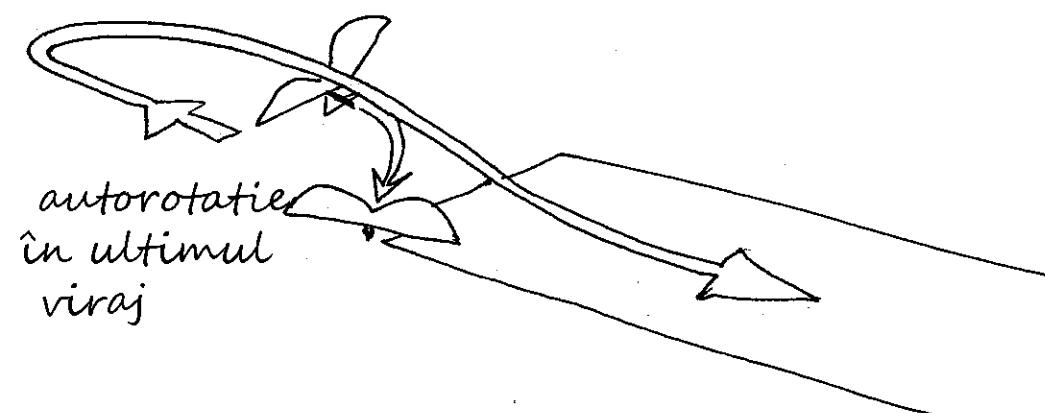
41

		
1975	1985	Astăzi
		
suprafață simplă	suprafață dublă (cu scindurile)	
25 km/h	53-70 km/h	40-100 km/h
finete 3	finete 7	finete 10
↓ 2,5 m/s	↓ 1,8 m/s	↓ 1 m/s

E necesar de a găsi un bun compromis între performanță și securitate. Primele deltaplane nu puteau decrosa disimetric. "Deltaplanele" moderne, cu o alungire importantă și profiluri biconvexe se comportă ca niste aripi clasice și, în timpul unui decrosaj în viraj, pot să treacă în **AUTOROTATIE**.

Cotitură în "Finală"

primele "deltaplane" puteau
parasuta, coborî vertical

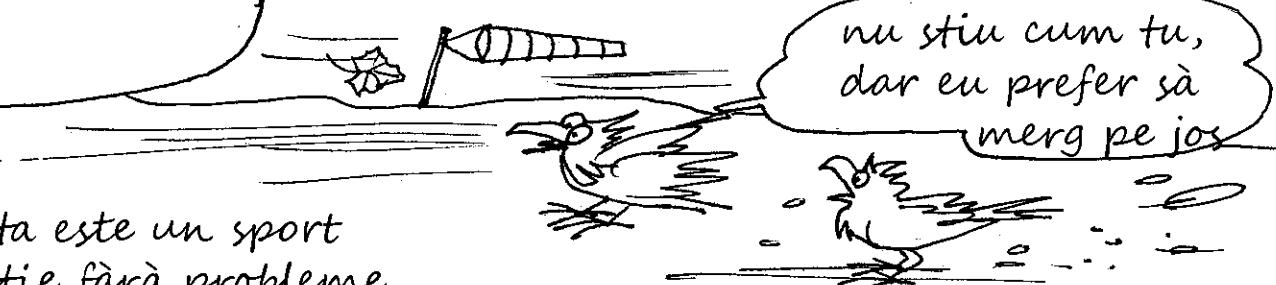
6 m/s
coborîre
parasutală

DOMENIUL ZBORULUI

Avem 3 elemente:
 1 - Condițiile aerologice
 2 - Masina
 3 - Pilotul

Există condiții aerologice ce exclud decolarearea unor anumite masini zburătoare

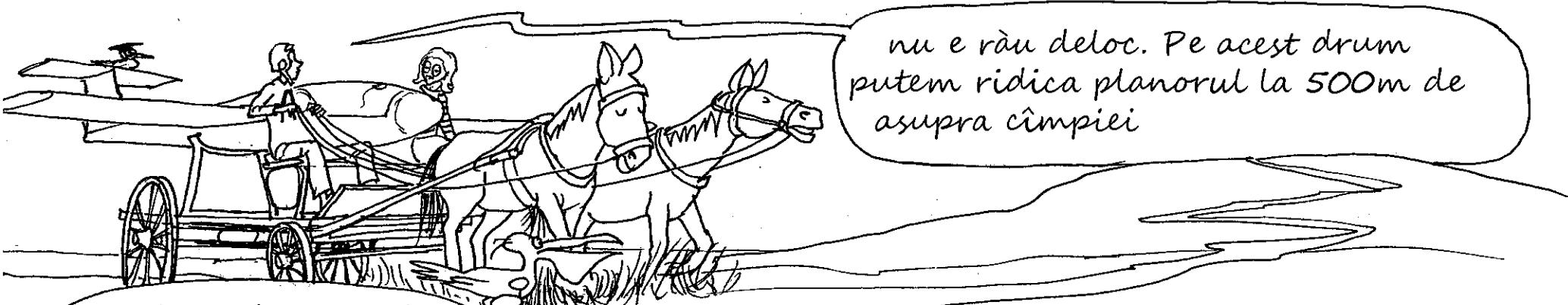
parapanta este un sport de distractie fără probleme, pe timp calm, dimineața devreme de exemplu, fără vînt nici turbulente. În aer turbulent riscul este inevitabil.

Masini aparent asemănătoare pot avea domenii de zbor foarte foarte diferite. Unele "iartă", altele nu. Cursa după performanță, maladia lumii contemporane, crează situații de risc.

În lumea aeronaumatică, proverbul clasic este:

UN BUN PILOT ESTE UN PILOT BATRÎN

mîner de mătură,
fir de lînă, doar lucruri
de femeie

bine, iată-ne deci pe vîrf.
Dar din care parte trebuie de
decolat?

În directia vîntului. E un
plus pentru a cîștiga în viteză.

în directia vîntului? există
chestia clasică a degetului ud.

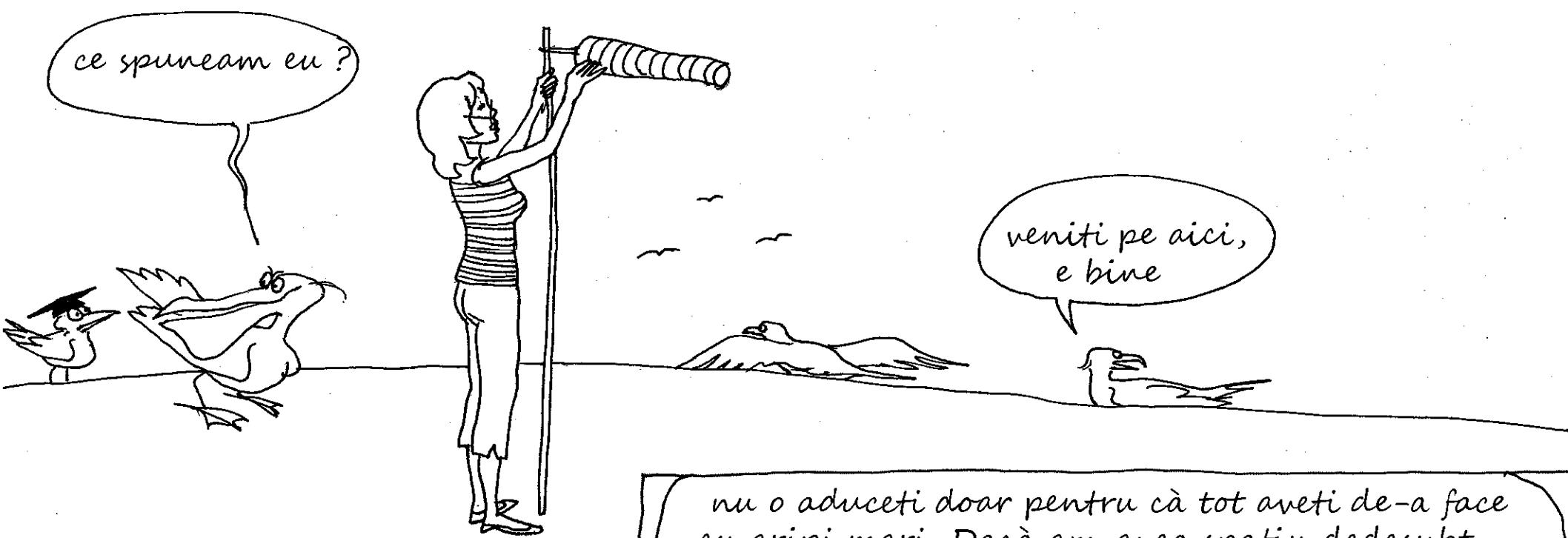

stai putin, am o idee.
Pe această căldură, mă voi
simti mai bine cu mînecile
scurte

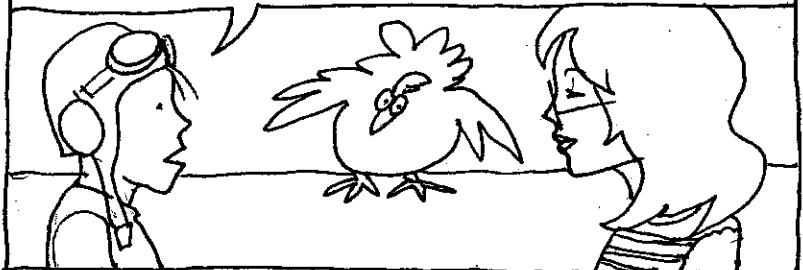
Leon, îmi pare că
exagerati putin.

MÎNECA CU AER

Nu toate păsările provin de la același model. Sunt unele ce zboară aproape fără a mișca aripi. Găina, dimpotrivă, spre exemplu ...

nu o aduceti doar pentru că tot aveți de-a face cu aripi mari. Dacă am avea spațiu dedesubt, am fi capabili de a o face tot atât de bine.

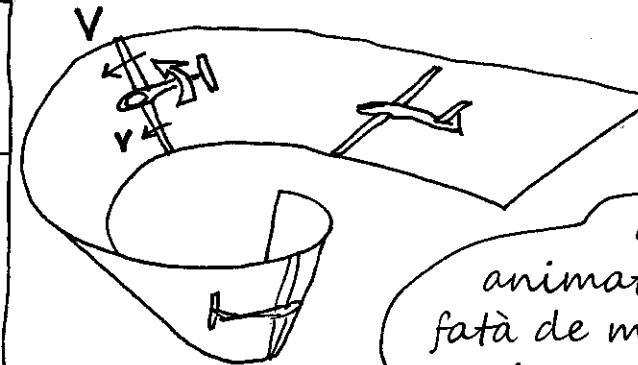
VIRAJ ANGRENAT

46

Aflîndu-se într-un nor, Anselm nu își
dă seama că nu mai zboară drept. De fapt, fă-
ră un ORIZONT ARTIFICIAL, stabilizat de către
giroscop, el nu are nici o posibilitate să-si evalua-
ze incidenta și farfuria. Astfel el poate nimeri
într-o figură periculoasă: virajul angrenat

Lăsată în aer de la o altitudine
de 200m, o găină se dovedește a fi
incapabilă de a-si trata informații
vizuale pentru a-si construi o reprezentare mentală tridimensională
a lumii în care evoluează. Ea trece
atunci într-un viraj angrenat, din
care nu mai poate ieși!*

aripa exterioară,
animată de o viteză mai mare
față de masa de aer, provoacă o
miscare de RULIU INDUS.

(*) Autentic

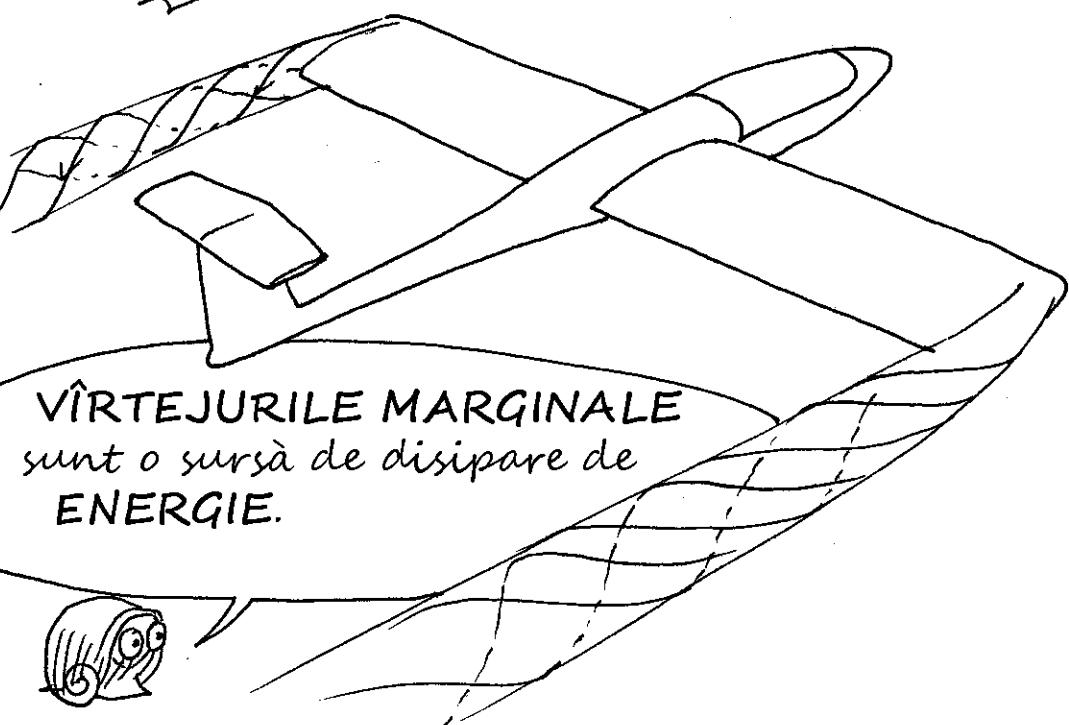
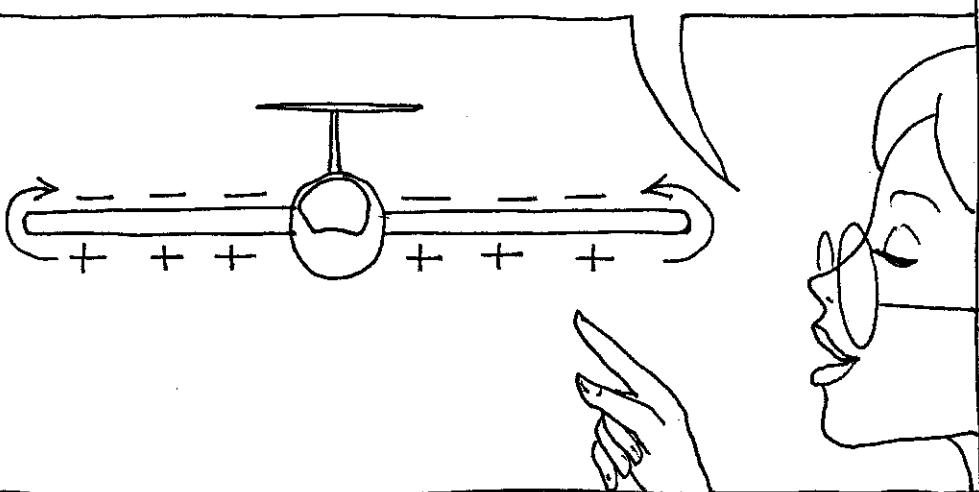
Păsările ce par să zboare fără a se obosi prea mult au întotdeauna aripile foarte alungite: râpitoarele, albatrosii

ai trecut de la deltaplan la planorul cu carlingă, suprafața cea mai netedă posibilă pentru a reduce la maximum pierderile de energie, legate de turbulentă creată de mașina ta în timpul pasajului.

Dar ai uitat de una din ele

funcționarea aripiei tale implică faptul că tu creezi o surpresiune de desupt, pe **INTRASPATE** și o depresiune de-asupra, pe **EXTRASPATE**. Atunci se întâmplă altfel:

dat fiind că marginile sunt o sursă de pierdere de energie, e suficient de a le elmina, de a construi o aripă fără marginie

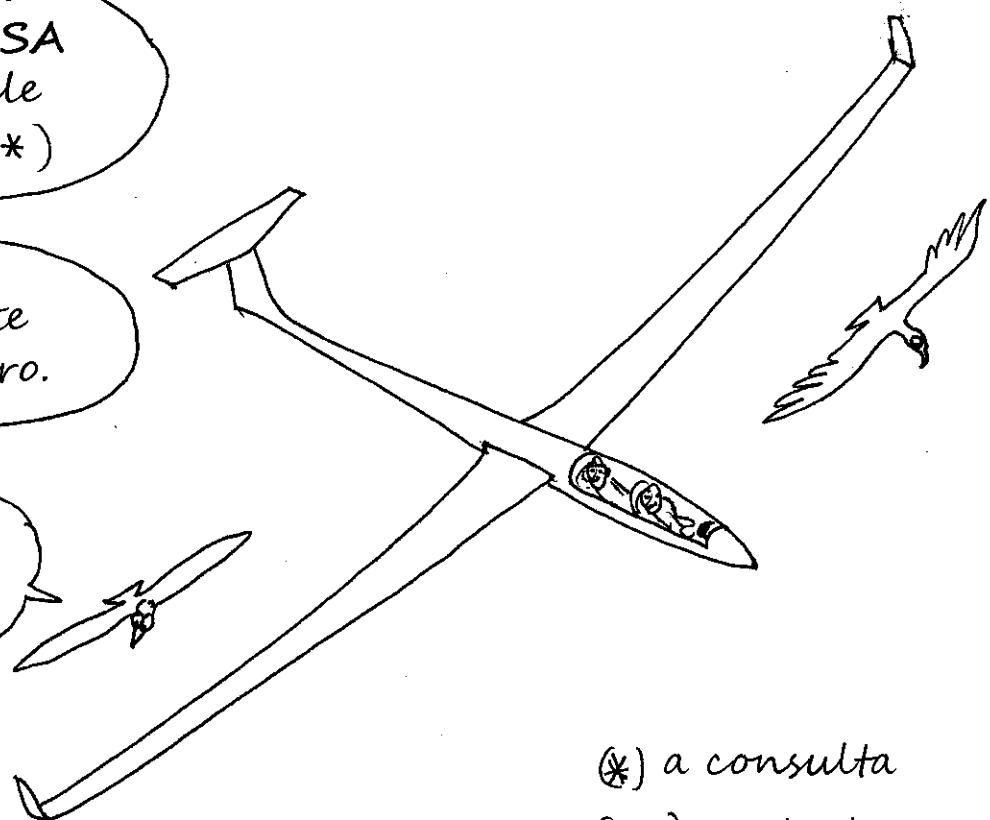
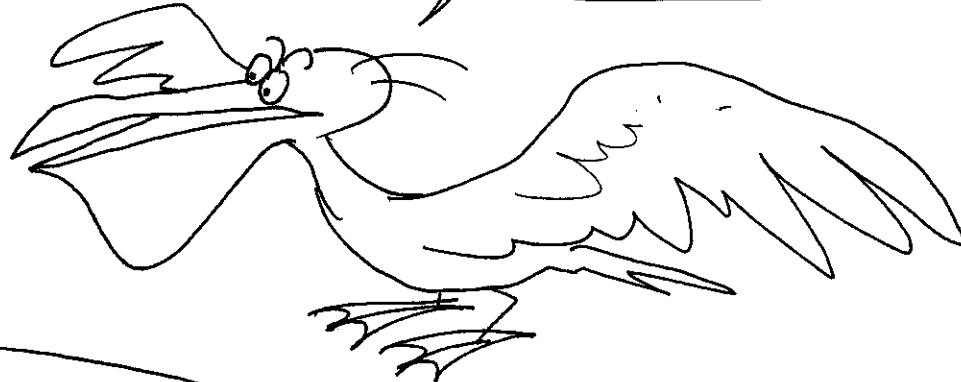
Tiresias, nu vorbiti prostii. Nu există aripi fără margini !!!

Ba da, există ! Si Merlin magicianul o descrie în albumul său **CENSUSAREASA 2000** în paginile 33 și 34. Printre altele aceste aripi planează foarte bine. (**)

O altă soluție e de a alungi aripile la maximum, pentru a minimiza aceste pierderi de la marginea aripilor la zero.

De ce marginile aripilor sunt îndoiate în sus !?!

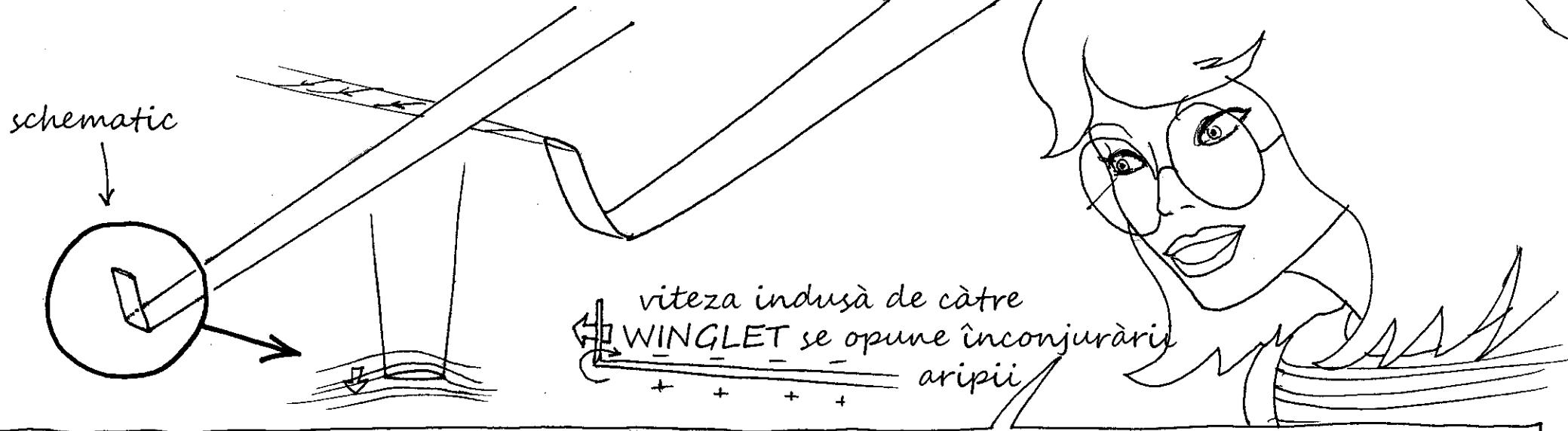

(*) a consulta

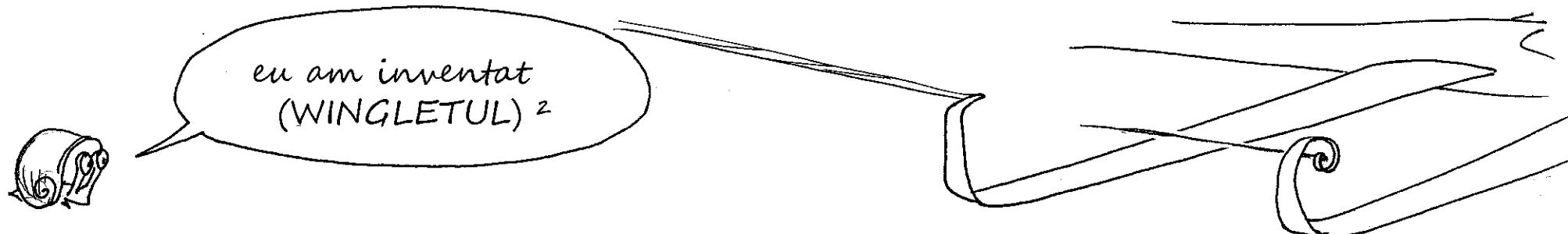
(**) centrate corect

WINGLETELE

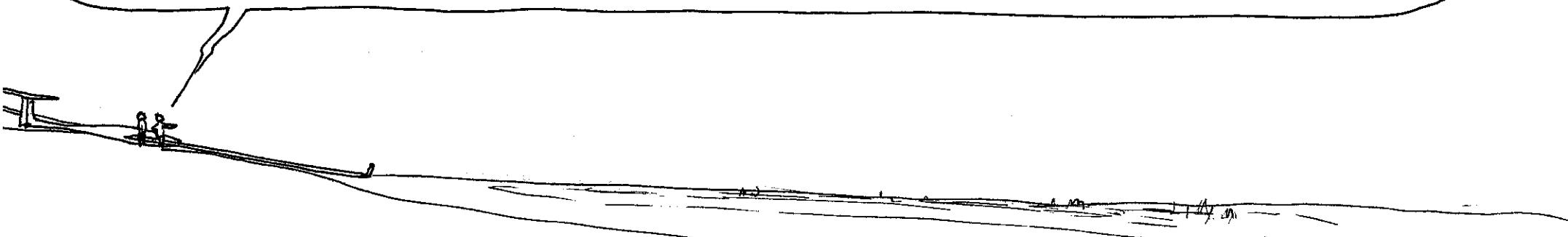
49

WINGLETELE, schematic, sunt niste mini-aripi dispuse perpendicular aripiei principale, în asa fel că profilul lor crează o (slabă) **VITEZA INDUITA** ce se opune înconjurării marginii aripiei, care se datorează diferenței de presiune între intraspatele și extraspatele : Wingletul își crează propriul său vîrtej marginal, dar cîstigul este atît de net că această idee, ce ar fi putut apărea un secol în urmă, invadează astăzi progresiv tot domeniul aeronauticăi.

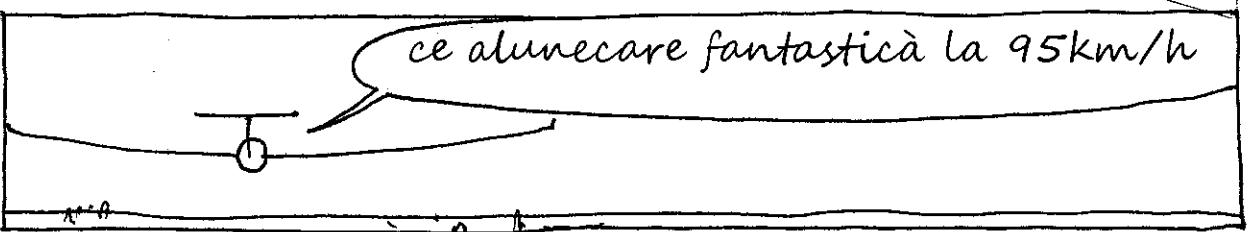
Conform experimentelor mele pe machete, acest nou planor cu un denivelat $h = 500\text{m}$, ar trebui să ne permită să ajungem pînă la această vastă cîmpie ce se vede în deîpartare, la orizont, la o distanță $d = 20$ de kilometri. (*)

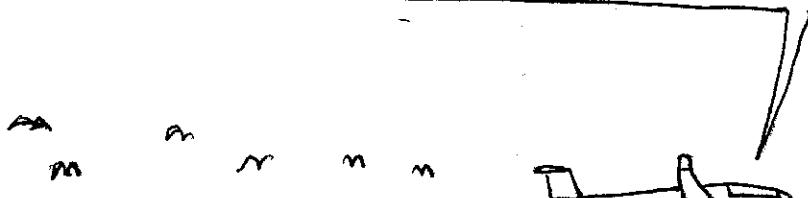
Înainte ! Firul de lînă la mijloc, viteza optimă pentru o FINETE MAXIMALĂ.

ce alunecare fantastică la 95km/h

am optimizat totul : grosimea profilului, plat - pentru a avea o penetratie excelentă. De astă dată m-am gîndit la TOT. Am prevăzut totul. Nu am lăsat nimic la întîmplare.

(*) Ceea ce corespunde unei FINETE $d/h = 40$. Dar unele planoare depășesc 60 (unghiul de coborîre : 1 grad)

tactică perfectă, sau aproape perfectă: Scoț trenul de aterizare. Am evitat copacii de la intrarea pe pistă de aterizare printr-o abilă miscare de aripă.

abia îi vedeam, de departe

Sofi, ce se întâmplă? Vom sterge complet terenul!

copacii tăi erai de zece metri, aceasta îți prelungeste cursa cu 400 m

da, ai dreptate. Nu vom ateriza niciodată!

era cît pe ce s-o facem!

Ah, totusi!! frînez din toate fortele

slăbește puțin dacă nu vrei să ne întoarcem

Îh...

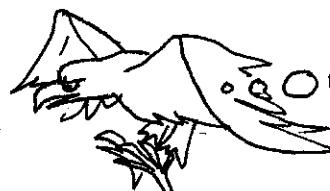
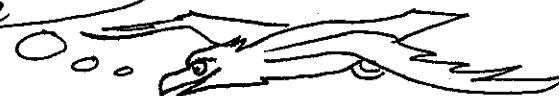
chiar am crezut că o păteam

Nu înțeleg. Vulturii au o finete bună.
Cu toate acestea ei atterizează foarte rapid.

AEROFRÎNELE

ia te uită, niste resturi
sangvinolente

mamă, iarăsi ai
fost păcălită. Astea nu
sunt decît spaghetti
cu sos de rosii. (*)

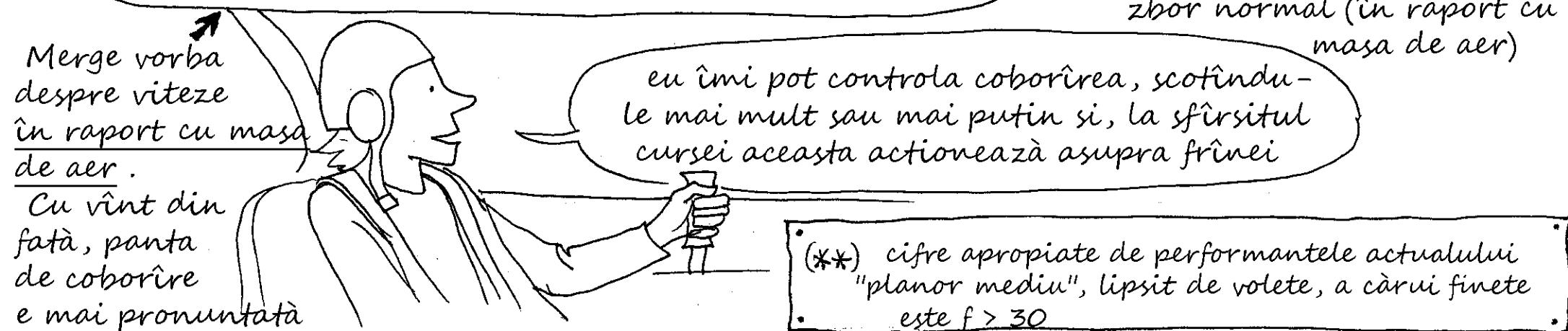
(*) Experiență trăită de către autor la Simba Camp a craterului Ngoro Ngoro în Tanzania,
cînd era ghid de Safari în Africa

Tu poti adapta un sistem ceiese din aripă, distrug portanta (SPOILER) pe o parte importantă a pînzei si crează o urmă foarte importantă ce frînează aparatul. Astfel, cu 100 km/h tu poti coborî la 4 m/s, ceea ce îti reduce finetea la valoarea $28 \text{ m/s} / 4 \text{ m/s} = 7$

(**)

(**) în loc la $0,5\text{-}1 \text{ m/s}$ în zbor normal (în raport cu masa de aer)

(**) cifre apropiate de performantele actualului "planor mediu", lipsit de volete, a căruia finete este $f > 30$

(*) Aceasta a fost experimentat pentru avioane, în anii '30, fără mare succes

**Acest album, succesiune a
"Sà zburàm!", va continua cu
un alt album, în curs de realizare,
consacrat fenomenelor aerologice
si meteorologice, ce se va numi :**

DULGHERUL NORILOR